

Zákon č. 13/1993 Sb.

CELNÍ ZÁKON

Úplné znění k 1. 4. 2006

Tento dokument je jen je jen pracovní pomůcka, za jejíž správnost
celní správa neodpovídá

► **B**

Zákon č. 13/1993 Sb.,

ze dne 12. prosince 1992,

CELNÍ ZÁKON

Změny a doplňky předpisu :

	provedené – číslo předpisu	s účinností dnem
► M1	zákonem č. 35/1993 Sb. zákonem č. 113/1997 Sb. zákonem č. 63/2000 Sb. zákonem č. 256/2000 Sb. zákonem č. 265/2001 Sb. zákonem č. 1/2002 Sb. zákonem č. 1/2002 Sb. zákonem č. 322/2003 Sb. zákonem č. 354/2003 Sb. zákonem č. 362/2003 Sb. – Tato novela (část XXII) byla zrušena zákonem č. 186/2004 Sb. k 1.5.2004 zákonem č. 187/2004 Sb.	1. ledna 1993 1. července 1993 1. dubna 2000 vyhlášení (11.8.2000) 1. ledna 2002 vyhlášení (4.1.2002) 1. července 2002 1. října 2003 vyhlášení (24.10.2003) 1. května 2004
► M2	zákonem č. 626/2004 Sb. změna zákona č. 187/2004 Sb., kterým se mění celní zákon	1. ledna 2005
► M3	zákonem č. 413/2005 Sb.- Čl. XIX – změna celního zákona	1. ledna 2006
► M4	zákonem č. 546/2005 Sb. změna zákona č. 187/2004 Sb., kterým se mění celní zákon	1. ledna 2006
► M5	zákonem č. 79/2006 Sb.- Čl. X – změna celního zákona	1. dubna 2006

Platné změny a doplňky předpisu s odloženou účinností:

► M	zákon č. 309/2002 Sb. – Čl. IX, kterým se mění celní zákon, ve znění zákona č. 626/2004 Sb. - změna zákona č. 309/2002 Sb. – Čl. X.	1. ledna 2005 - účinnost odložena na : 1. ledna 2007
► M	zákonem č. 187/2004 Sb. – Čl. IV bod 2., ve znění zákona č. 546/2005 Sb. – Čl. IV.	1. ledna 2005 – účinnost až s nabytím účinnosti zákona č. 361/2003Sb.

▼ B

CELNÍ ZÁKON

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

▼ M1

HLAVA PRVNÍ ÚČEL A CÍL ZÁKONA

§ 1

Tento zákon upravuje některé právní vztahy v oblasti celnictví, pokud nejsou upraveny bezprostředně závaznými předpisy Evropských společenství.¹⁾

HLAVA DRUHÁ ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ A SLUŽEBNÍ POMĚR CELNÍKA

§ 3 až 4 - zrušeny

§ 4a

Zpracovávání osobních údajů celními orgány

(1) Celní orgány^{1a)} zpracovávají^{1b)} osobní údaje^{1c)} bez souhlasu subjektu^{1d)} včetně údajů vypovídajících o trestné činnosti, vyplývá-li to z jejich působnosti stanovené zákonem nebo z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, (dále jen "mezinárodní smlouva").

(2) Celní orgány jsou oprávněny postupovat při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 u fyzických osob,

- a) u kterých je nebo byl prováděn dohled celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství^{1e)}, služební úkon nebo služební zákrok,
- b) které porušily právní předpisy, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny nebo jsou důvodně podezřelé z jejich porušování, nebo

¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, publikované v Úředním věstníku ES L 302 19. 10. 1992, str. 1 - 50.

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, publikované v Úředním věstníku ES L 253, str. 1 - 776.

Nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 3330/91 ze dne 7. listopadu 1991 o statistice obchodu se zbožím mezi členskými státy, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o sazební a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, v platném znění.

^{1a)} Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

^{1b)} § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

^{1c)} § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} § 4 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{1e)} Článek 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění

c) které jsou účastníky řízení před celními orgány nebo se tohoto řízení jinak zúčastnily.

(3) Předávají-li celní orgány osobní údaje do jiných států, mohou tak učinit bez povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů.^{1f)}

(4) Celní orgány nejméně jednou za tři roky prověřují, zda jsou zpracovávány osobní údaje i nadále potřebné pro plnění jejich úkolů. Pokud zpracovávány osobní údaje již nejsou pro plnění úkolů celních orgánů potřebné, celní orgány provedou bezodkladně jejich likvidaci.

(5) Celní orgány předávají zpracované osobní údaje jiným státním orgánům nebo osobám,

- a) stanoví-li tak zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, nebo
- b) souhlasí-li s předáním těchto údajů osoba, ke které se osobní údaje vztahují.

§ 4b

Nepravdivé nebo nepřesné osobní údaje

(1) Celní orgány jsou oprávněny zpracovávat i nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje a sdružovat osobní údaje, jde-li o osobní údaje subjektů

- a) důvodně podezřelých z trestné činnosti nebo jiných forem porušování právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,
- b) o kterých lze důvodně předpokládat, že jsou zapojeny do nedovoleného obchodu s omamnými, psychotropními látkami, přípravky je obsahujícími, prekursory a pomocnými látkami nebo do jiných forem nezákonného dovozu nebo vývozu zboží, k jejichž odhalování a stíhání zavazuje mezinárodní smlouva.

(2) Celní orgány na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k osobě žadatele, a to do 30 dnů od jejího doručení.

(3) Celní orgány na písemnou žádost provedou bezplatnou likvidaci nebo opravu nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele, a to neprodleně po jejím doručení.

(4) O žádostech podle odstavců 2 a 3 rozhoduje Generální ředitelství cel. Novou žádost lze podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od podání žádosti předchozí.

(5) Celní orgány žádostem podle odstavců 2 a 3 nevyhoví, pokud by tím došlo k ohrožení

- a) plnění úkolů Celní správy České republiky^{1a)} (dále jen „celní správa“) v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1,
- b) oprávněných zájmů třetí osoby.

Nevyhovuje-li se žadateli, musí být rozhodnutí o žádosti písemně odůvodněno.

(6) Nezpracovávají-li celní orgány žádné osobní údaje vztahující se k osobě žadatele nebo pokud by sdělením odůvodněného rozhodnutí došlo k ohrožení plnění úkolů celní správy v souvislosti s plněním úkolů vyplývajících z odstavce 1, vyrozumí se žadatel písemně o tom, že celní orgány nezpracovávají žádné osobní údaje vztahující se k žadateli.

(7) Na postup při vyřizování žádosti se nevztahuje správní řád.

§ 5 až 11 - zrušeny

^{1f)} § 2 zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 12

Na služební poměr celníků^{1a)} se použije zákon o služebním poměru příslušníků Policie České republiky³⁾ s odchylkami uvedenými v § 13 a § 15 až 19b s tím, že

- a) kde se v zákoně o služebním poměru příslušníků Policie České republiky hovoří o Policii České republiky, rozumí se tím i celní správa,
- b) kde se v zákoně o služebním poměru příslušníků Policie České republiky hovoří o příslušníku Policie České republiky, rozumí se tím i celník,
- c) působnost, která podle zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky přísluší ministru vnitra, přísluší ministru financí (dále jen "ministr"),
- d) působnost podle § 2 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky ve vztahu ke generálnímu řediteli celní správy a jeho zástupci vykonává ministr a ve vztahu k ostatním celníkům generální ředitel a v rozsahu jím stanoveném další služební funkcionáři,
- e) působnost, která podle zákona o služebním poměru příslušníků Policie České republiky přísluší Ministerstvu vnitra, přísluší Ministerstvu financí (dále jen "ministerstvo").

§ 13

(1) Celníkem může být občan České republiky, který dosáhl věku 18 let, který o přijetí do služebního poměru písemně požádá, a

- a) je bezúhonný,
- b) splnil podmínky přijímacího řízení,
- c) je fyzicky a duševně způsobilý pro výkon celní služby (dále jen „služba“),
- d) dosáhl vzdělání stanovené pro funkci, do které má být ustanoven,
- e) vykonal základní (náhradní) vojenskou službu, pokud podléhá branné povinnosti.

(2) Občan, který požádal o přijetí do služebního poměru celníka, musí být o výsledku přijímacího řízení písemně vyrozuměn.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla přijímacího řízení.

(4) Ministerstvo po dohodě s ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou zdravotní předpoklady celníků.

§ 14

Předpoklady pro výkon některých funkcí

(1) Pro výkon funkcí uvedených v odstavci 2, musí celník kromě předpokladů uvedených v § 13 odst. 1 splňovat další předpoklady stanovené zvláštním předpisem.⁴⁾

(2) Funkcemi podle odstavce 1 se rozumějí funkce

- a) generálního ředitele, zástupce generálního ředitele, ředitele odboru, zástupce ředitele odboru a vedoucího oddělení na Generálním ředitelství cel,
- b) ředitele celního ředitelství, zástupce ředitele celního ředitelství, ředitele odboru, zástupce ředitele odboru a vedoucího oddělení na celním ředitelství,

³⁾ Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

c) ředitele celního úřadu, zástupce ředitele celního úřadu a ředitele odboru na celním úřadu.

§ 15

(1) Celník skládá služební přísahu, která zní

"Slavnostně prohlašuji, že budu čestným, statečným a ukázněným celníkem. Při plnění všech služebních povinností se budu řídit ústavou, zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v souladu s nimi i příkazy svých nadřízených. Své povinnosti budu vykonávat řádně, svědomitě a nestranně, při výkonu svých pravomocí budu chránit zájmy společnosti a zákonná práva občanů, a to i s nasazením vlastního života.

K tomu jsem připraven vynaložit všechny své síly a schopnosti.
Tak přísahám!"

(2) Složení služební přísahy celník potvrdí svým podpisem.

(3) Odmítne-li celník složit služební přísahu, skončí jeho služební poměr dnem, kdy k odmítnutí došlo.

§ 16

Hodnosti

Stanoví se tyto hodnosti celníků

- a) 1. skupina hodností: celní čekatel, celní strážmistr, celní nadstrážmistr, vrchní celní nadstrážmistr,
- b) 2. skupina hodností: celní asistent, celní kontrolor, vrchní celní kontrolor, celní inspektor,
- c) 3. skupina hodností: vrchní celní inspektor, celní rada, vrchní celní rada, ministerský celní rada, celní prezident.

Jmenování a povyšování do hodností

§ 17

(1) Při přijetí do služebního poměru je celník jmenován do hodnosti

- a) celního čekatele,
- b) celního strážmistra, má-li úplné střední nebo úplné střední odborné nebo vyšší odborné vzdělání (dále jen "úplné střední vzdělání"), nebo
- c) celního asistenta, má-li vysokoškolské vzdělání.⁵⁾

(2) Po uplynutí zkušební doby je celník povýšen do hodnosti

- a) celního strážmistra,
- b) celního nadstrážmistra, má-li úplné střední vzdělání, nebo
- c) celního kontrolora, má-li vysokoškolské vzdělání.

§ 18

(1) Celník má nárok na povýšení do vyšší hodnosti, splňuje-li tyto podmínky:

⁵⁾ § 45 až 47 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb.

- a) je ustanoven ve funkci, pro kterou je stanovena vyšší hodnost, než kterou skutečně má, a dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby,
- b) od jeho posledního povýšení uplynula stanovená doba výsluhy let v hodnosti,
- c) splňuje kvalifikační předpoklady stanovené pro vykonávanou funkci.

(2) Celník v 1. skupině hodností má nárok na povýšení do

- a) vyšší hodnosti 1. skupiny hodností, dosáhl-li po přijetí do služebního poměru úplného středního vzdělání,
- b) hodnosti celního asistenta, jestliže má úplné střední vzdělání a po stanovenou dobu úspěšně vykonával funkci, pro kterou je stanovena hodnost 2. skupiny hodností,
- c) hodnosti celního kontrolora, dosáhl-li po skončení zkušební doby vysokoškolského vzdělání.

§ 19 - zrušen

§ 19a

Ministr může povýšit in memoriam celníka, který zahynul v souvislosti s plněním služebních povinností, do hodnosti

- a) 2. hodnostní skupiny, jestliže měl hodnost 1. hodnostní skupiny,
- b) 3. hodnostní skupiny, jestliže měl hodnost 2. hodnostní skupiny, nebo
- c) vyšší hodnosti, jestliže měl hodnost 3. hodnostní skupiny.

§ 19b

Ministerstvo financí stanoví vyhláškou

- a) dobu výsluhy let v hodnosti,
- b) podmínky pro jmenování do hodnosti při přijetí občana do služebního poměru, který již byl celníkem, a zápočet doby výsluhy let v hodnosti.

19c - zrušen

§ 20

Zajištění zdravotní péče v celní správě

(1) Zdravotnické zařízení závodní preventivní péče poskytuje celníkům a občanským zaměstnancům³¹⁾ v celní správě závodní preventivní péči a posuzuje zdravotní způsobilost osoby, která žádá o přijetí do služebního poměru celníka, po dobu trvání jejich služebního nebo pracovního poměru a v souvislosti s ukončením služebního poměru, pokud toto oprávnění nepřísluší lékařské komisi. Závodní preventivní péči poskytují celníkům a občanským zaměstnancům v celní správě také pověření lékaři.

(2) Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na zdravotní způsobilost celníků, vady a stavy, které vylučují přijetí uchazeče do služebního poměru celníka, nebo vylučují nebo omezují výkon služby, a druhy služeb zvláště obtížných nebo zdraví škodlivých.

(3) Posouzení zdravotního stavu provádějí

- a) lékaři závodní preventivní péče, jde-li o posuzování zdravotní způsobilosti k práci,

b) lékaři závodní preventivní péče, jde-li o posuzování zdravotní způsobilosti celníků ke službě a zdravotního stavu celníků pro účely poskytování vyrovnávacího příspěvku.

(4) Ošetřující lékař je povinen hlásit zdravotnickému zařízení závodní preventivní péče nemoc nebo i podezření na nemoc, která omezuje výkon služby.

(5) Generální ředitelství cel vytváří podmínky pro zajištění závodní preventivní péče^{5b)} pro celníky a občanské zaměstnance v celní správě a za tím účelem uzavírá smlouvy k zajištění závodní preventivní péče se zdravotnickými zařízeními odborně způsobilými poskytovat závodní preventivní péči.

(6) Náklady na zabezpečení výkonu závodní preventivní péče v celní správě jsou součástí hospodaření Generálního ředitelství cel.

§ 21

(1) Služební stejnokroj a odznaky celní správy je oprávněn nosit pouze celník.

(2) Celní správa je oprávněna užívat zvláštní barevné provedení a označení svých služebních vozidel.

(3) Způsob vnějšího označení a odznaky celní správy, vzory služebních stejnokrojů a zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel celní správy upraví ministerstvo vyhláškou.

§ 22

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně

a) nosí služební stejnokroj celní správy, nebo takové součásti stejnokroje, které jsou s úplným stejnokrojem zaměnitelné,

b) užívá na vozidle zvláštního barevného provedení a označení používaného na služebních vozidlech celní správy anebo zvláštního barevného provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelného.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5000 Kč.

(3) Na přestupky podle odstavce 1 a jejich projednávání se vztahují obecné předpisy o přestupcích.^{5c)}

HLAVA TŘETÍ

POVINNOSTI, OPRAVNĚNÍ A PROSTŘEDKY CELNÍKA

DÍL PRVNÍ

POVINNOSTI CELNÍKA

Povinnosti při služebních zákrocích a služebních úkonech

§ 23

(1) Služebním úkonem se rozumí jednání celníka směřující k plnění působnosti celní správy.

(2) Služebním zákrokem se rozumí služební úkon, při kterém dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k ochraně práv a jiných oprávněných zájmů, za použití donucovacích prostředků nebo zbraně.

^{5b)} § 18a, 35a a 40 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

^{5c)} Zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Služebním zákrokem pod jednotným velením se rozumí služební zákrok podle odstavce 2, na kterém se podílí více zakročujících celníků, kdy o použití donucovacích prostředků nebo zbraně rozhodne celník pověřený řízením služebního zákroku. Rozhodnutí o použití donucovacích prostředků nebo zbraně musí být zadokumentováno na zvukovém nebo písemném záznamu.

§ 24

(1) Při provádění služebních zákroků a služebních úkonů je celník povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo služebním úkonem.

(2) Pokud je služební úkon nebo služební zákrok spojen se zásahem do práv nebo svobod osob, je celník provádějící služební úkon nebo služební zákrok, pokud to dovolují povaha nebo okolnosti služebního úkonu nebo služebního zákroku, povinen tyto osoby poučit o právních důvodech služebního úkonu nebo služebního zákroku a o jejich právech; v opačném případě je poučí dodatečně.

(3) Osoba, u které má být provedena osobní prohlídka, má právo, aby tuto prohlídku vykonal celník stejného pohlaví, pokud nejde o nutný okamžitý zákrok při hledání zbraně.

§ 25

Celník ve službě je povinen v mezích tohoto zákona provést služební zákrok nebo služební úkon, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního zákroku nebo služebního úkonu, zejména vyrozumět nejbližší celní úřad nebo policejní útvar, je-li páčán trestný čin nebo přestupek anebo je-li důvodné podezření z jejich páčání.

§ 26

Celník neprovede služební zákrok, jestliže

- a) k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky, než neprovedení služebního zákroku, nebo
- c) je pod vlivem léků nebo jiných látek, které závažným způsobem snižují jeho schopnost jednání.

§ 27

(1) Celník je při provádění služebního zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije celník před výzvou slov "jménem zákona!".

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího celníka.

§ 28

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem, jehož vzor a náležitosti stanoví ministerstvo vyhláškou, a ústním prohlášením "celní správa".

(4) Pouze ústním prohlášením "celní správa" prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem nebo služebním průkazem. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 29

Okolností, která nedovoluje poučení osoby o jejích právech podle § 24 odst. 2, nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 27 odst. 1, nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě podle § 28 odst. 1, je zejména bezprostřední napadení celníka nebo bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné osoby.

§ 29a

Povinnost mlčenlivosti

(1) Celník je kromě mlčenlivosti stanovené zvláštním zákonem^{5d)} povinen zachovávat také mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů celní správy nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů celní správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru celníka.

(2) Každý, koho celní orgány nebo celník požádají o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit celníka nebo osobu uvedenou v odstavci 2 ministr nebo jím pověřená osoba.

DÍL DRUHÝ

OPRÁVNĚNÍ CELNÍKA

§ 30

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu, přestupku, celního deliktu nebo jiného správního deliktu souvisejícího s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny a jejich pachatele, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo.

(2) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení rovněž od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu, přestupku nebo jiného správního deliktu souvisejícího s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny, a jejich pachatele, k němuž došlo mimo území České republiky na území Evropských společenství nebo státu, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu o spolupráci a vzájemné pomoci v celní oblasti.

(3) Osoba je povinna požadavku nebo výzvě podle odstavců 1 a 2 vyhovět.

^{5d)} § 24 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(4) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jí sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přešůpek.

(5) Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jí porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti zproštěna příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(6) Celník je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 4 a 5.

(7) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výtědku (dále jen "náhrada"). Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

(8) Nárok na náhradu podle odstavce 7 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavců 1 a 2 dostavila. O tom musí být osoba poučena.

(9) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavců 1 a 2, může být předvedena celníkem na nejbližší celní úřad k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(10) Protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání celník osobu propustí.

(11) O předvedení sepíše celník úřední záznam.

§ 31

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a bydliště osoby. Důvod ke zjišťování totožnosti určuje míru spolehlivosti, s níž se zjištění provádí.

(2) Celník je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) přistiženou při jednání, které má znaky trestného činu nebo přešůpku v souvislosti s porušením právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,
- b) od které je požadováno vysvětlení podle § 30,
- c) kterou předvádí dle ustanovení tohoto zákona nebo na žádost územních finančních orgánů,
- d) u které je prováděn dohled nebo kontrola zboží celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství,^{1e)}
- e) která vstupuje do prostor, místností a zařízení užívaných celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku,
- f) která je oznamovatelem,^{5e)}
- g) při zajišťování placení peněžitých plnění celními orgány podle zvláštních právních předpisů.

Osoba je povinna výzvě vyhovět.

(3) Celník je rovněž oprávněn předvést osobu přistiženou při jednání, které má znaky trestného činu nebo přešůpku v souvislosti s porušením celních předpisů nebo předpisů o

^{5e)} Například: § 67 zákona č. 200/1992 Sb., § 158 trestního řádu.

daních a poplatcích na dobu nezbytně nutnou k provedení služebních úkonů, nejdéle však na 24 hodin, je-li důvodná obava, že osoba bude v protiprávním jednání pokračovat anebo bude mařit řádné objasnění věci; při vyrozumění této skutečnosti postupuje celník obdobně podle § 32 odst. 4.

(4) Nejistí-li celník totožnost osoby předvedené podle odstavce 3 do šesti hodin od předvedení, ani na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená osoba uvádí nepravdivé údaje ke své osobě, předá ji nejbližšímu orgánu Policie České republiky.

(6) O předvedení a provedených služebních úkonech sepíše celník úřední záznam.

§ 32

Zajištění osoby

(1) Celník je oprávněn zajistit osobu, která

- a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život anebo život nebo zdraví jiných osob,
- b) se pokusila o útěk při předvedení podle § 30 odst.9,
- c) v místnostech nebo prostorech určených k užívání celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, se chová násilně nebo slovně uráží celníka nebo jinou osobu, anebo úmyslně znečišťuje či poškozují zařízení nebo majetek státu,
- d) byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci,
- e) je mladší patnácti let a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je celník povinen osobu ihned propustit.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) Po zajištění je celník povinen na žádost osoby zajištěné vyrozumět o této skutečnosti některou z osob uvedených v § 30 odst. 4, popřípadě jinou jí určenou osobu. Jedná-li se o osobu mladší 18 let, je celník povinen vyrozumět zákonného zástupce této osoby a příslušný orgán péče o mládež; jedná-li se o osobu mladší patnácti let, vždy též bez odkladu vyrozumí orgán sociálně právní ochrany mládeže. Jde-li o vojáka, je celník povinen vyrozumět nejbližší posádkovou správu nebo vojenský útvar.

(5) O zajištění osoby sepíše celník úřední záznam.

§ 33

Oprávnění k omezení pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo celníka nebo poškozují cizí majetek nebo se pokusí o útěk, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním k vhodnému předmětu.

(2) Omezením volného pohybu může trvat pouze po dobu, než osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána orgánům Policie České republiky, nejdéle však dvě hodiny.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše celník úřední záznam.

§ 33a

Oprávnění k použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla

(1) Celník je oprávněn použit jako donucovacího prostředku podle § 38 odst. 1 písm. f) technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla zajištěného podle § 309 anebo odňatého podle zvláštního zákona.^{5f)}

(2) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla z důvodu uvedeného v odstavci 1 nelze použít, jde-li o vozidlo, které tvoří překážku silničního provozu.^{5g)}

(3) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla lze použít ještě před doručením rozhodnutí o zajištění nebo usnesení o odnětí předmětného vozidla osobě, které se zajišťuje nebo odnímá, jestliže hrozí nebezpečí, že účel zajištění nebo odnětí bude zmařen, nebudou-li technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla použity neprodleně.

(4) Je-li rozhodnuto o vrácení zajištěného vozidla (§ 312), technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla se neprodleně odstraní.

(5) Na použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle odstavce 1 se nevztahují ustanovení § 38 odst. 2 až 4.

§ 33b

Oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků

(1) Celník je při předcházení trestným činům, v souvislosti s řízením o trestných činech a při plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněn používat podpůrné operativně pátrací prostředky.

(2) Pro účely tohoto zákona se podpůrnými operativně pátracími prostředky rozumí

- a) krycí doklady a krycí prostředky,
- b) zabezpečovací a nástrahová technika,
- c) zvláštní finanční prostředky,
- d) využití informátora.

§ 33c

Krycí doklady a krycí prostředky

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) krycím dokladem listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby anebo k jiným podobným účelům,
- b) krycím prostředkem prostředek k zastírání skutečné činnosti celních orgánů podle § 33b odst. 1.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, guvernéra České národní banky, člena Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad žijící nebo zemřelé osoby.

^{5f)} § 79 trestního řádu.

^{5g)} § 37 vyhlášky Federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

^{5h)} Například: Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o vzájemné pomoci v celních otázkách, uveřejněná pod č. 228/1998 Sb., Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, uveřejněná pod č. 7/1995 Sb.

(3) Krycí doklad vydává Ministerstvo vnitra na základě rozhodnutí ministra.

§ 33d

Zabezpečovací a nástrahová technika

Zabezpečovací a nástrahovou technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem zabezpečení ochrany majetku a zamezení nedovolené manipulaci se zbožím. Použitím zabezpečovací a nástrahové techniky nesmí být porušena nedotknutelnost obydlí, listovního tajemství nebo jiným způsobem zasahováno do ústavně zaručených práv a svobod.

§ 33e

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti s používáním operativně pátracích prostředků⁵ⁱ⁾ a ostatních podpůrných operativně pátracích prostředků. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Celník nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a řádně v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

(3) Pravidla pro nakládání se zvláštními finančními prostředky stanoví na návrh generálního ředitele ministr.

§ 33f

Informátor

(1) Informátorem se rozumí fyzická osoba poskytující celní správě informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyzrazena její spolupráce s celní správou.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

§ 34

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Existuje-li důvodné podezření, je celník oprávněn přesvědčit se, zda osoba nemá u sebe zbraň, kterou by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, a odebrat ji, jde-li o osobu

- a) předváděnou nebo zajištěnou celními orgány,
- b) u které je prováděn dohled nebo kontrola zboží celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství,^{1e)}
- c) která vstupuje do prostor, místností nebo zařízení určených k užívání celními orgány nebo územními finančními orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, nebo
- d) u které je zajišťováno placení peněžitých plnění celními orgány podle zvláštních právních předpisů.

(2) Zbraní podle odstavce 1 se rozumí cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznější.⁶⁾

⁵ⁱ⁾ § 158 trestního řádu.

⁶⁾ § 89 trestního řádu.

(3) Odebranou zbraň podle odstavce 1 je celník povinen vrátit proti podpisu osobě, které byla zbraň odebrána, pokud pominuly důvody odebrání zbraně. To neplatí, brání-li vrácení zbraně zákonné důvody. O odebrání zbraně vystaví celník osobě, které byla odebrána, potvrzení.

§ 35

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení provádění dohledu a kontroly celními orgány podle právních předpisů Evropských společenství, je celník oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

§ 36

Oprávnění celníků při kontrole po propuštění zboží

Celník může způsobem a ve lhůtě stanovené v tomto zákoně provádět následnou kontrolu po propuštění zboží. V této souvislosti je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci.

§ 36a

(1) Celník je oprávněn plnit úkoly vyplývající z působnosti celních orgánů na území jiného státu způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

(2) Celník jiného státu je oprávněn plnit úkoly vyplývající z působnosti celních orgánů na území České republiky způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

§ 37

Oprávnění ke kontrole osob a dopravních prostředků

Při odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů, při pátrání po zboží uniklém dohledu celních orgánů podle právních předpisů Evropských společenství a zjišťování osoby, která zboží tomuto dohledu odňala nebo se tohoto odnětí zúčastnila, a při zabezpečování a plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv je celník oprávněn zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět kontrolu zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních listin. Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník Policie České republiky.^{6a)}

DÍL TŘETÍ

OPRÁVNĚNÍ K POUŽITÍ OPERATIVNĚ PÁTRACÍCH PROSTŘEDKŮ

§ 37a

(1) Celní orgány jsou pro plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv^{5h)} oprávněny používat operativně pátrací prostředky stanovené trestním řádem⁵ⁱ⁾ při provádění dohledu nad osobami, o kterých existují závažné důvody domnívat se, že porušují nebo porušily celní předpisy druhé smluvní strany.

(2) Operativně pátrací prostředky mohou být použity jen tehdy, jestliže by porušení právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny, v případě, že by k němu došlo v tuzemsku, bylo posuzováno podle trestního zákona^{6c)} jako úmyslný trestný čin.

^{6a)} § 53 vyhlášky č. 99/1989 Sb.

^{6c)} Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 37c

(1) Prováděním dohledu podle § 37a nejsou dotčena práva a povinnosti celních orgánů vyplývající z předpisů o trestním řízení.^{6d)}

(2) Používáním operativně pátracích prostředků nesmí být sledován jiný účel, než který je uveden v příslušné mezinárodní smlouvě;^{5h)} práva a svobody osob lze omezit jen v míře nezbytně nutné.

(3) Celní orgány jsou povinny zabezpečit ochranu operativně pátracích prostředků, jakož i informací získaných při provádění dohledu podle § 37a před vyzrazením a zneužitím.

§ 37d

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle zvláštního zákona^{6e)} vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z pěti poslanců výboru určeného Poslaneckou sněmovnou.

(2) Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně a dále na jeho žádost veškeré požadované informace o použití prostředků podle odstavce 1.

(3) Členové kontrolního orgánu jsou povinni zachovávat tajnost utajovaných ►M3 informací ◀, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem této funkce. Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o ochraně utajovaných skutečností.

DÍL ČTVRTÝ

POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ A ZBRANĚ CELNÍKEM

§ 38

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany,
- b) slzotvorné prostředky,
- c) obušek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) technické prostředky k zabránění odjetí vozidla,
- g) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) varovný výstřel.

(2) Donucovací prostředky je celník oprávněn použít v zájmu ochrany veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech užívaných celními orgány nebo územními finančními

^{6d)} § 158 až 158f zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

^{6e)} § 88 a § 158d odst. 3 trestního řádu.

orgány, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, a dále v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku, proti osobě, která je ohrožuje.

(3) Před použitím donucovacích prostředků je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. To neplatí v případě ustanovení odstavce 1 písm. g). Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje celník podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(5) Celník je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

§ 39

Nošení zbraně

Celníci jsou oprávněni nosit služební zbraň.

§ 40

Použití zbraně

(1) Celník je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech

- a) aby v případě nutné obrany nebo při pomoci v nutné obraně odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok vedený proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,
- d) aby zamezil útěku pachatele zvláště závažného úmyslného trestného činu, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- e) aby přinutil k zastavení dopravní prostředek, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů nezastaví a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,
- f) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt celní správy nebo objekt územních finančních orgánů, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od tohoto útoku,
- g) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob,
- h) když osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozby střelnou zbraní nebo donucovací prostředek varovný výstřel, neuposlechne pokynů celníka směřujících k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby.

(2) Zbraní se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná a sečná.

(3) Použití zbraně celníkem v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(4) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je

ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je celník povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

Povinnosti celníka po použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 41

(1) Jestliže celník zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je celník povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 42

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je celník povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je celník povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 43

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě zjevně mladší 15 let nesmí celník použít úderu a kopu sebeobrany, slzotvorného prostředku, obušku, pout, služebního psa, úderu zbraní, hrozby zbraní, varovného výstřelu a zbraně, vyjma případů, kdy útok těchto osob bezprostředně ohrožuje život a zdraví celníka nebo jiných osob, nebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

DÍL PÁTÝ

POVINNOST POSKYTNOUT POMOC

§ 44

(1) Celník je oprávněn v případě nebezpečí bezprostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc.

(2) Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen

a) požadovanou pomoc poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby uvedené v § 30 odst. 4, nebo brání-li tomu jiné důležité okolnosti,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se v souvislosti s požadovanou pomocí dozvěděl; o této povinnosti musí být celníkem poučen.

(3) Kdo na požádání poskytne pomoc, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého zisku. Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel.

HLAVA ČTVRTÁ

NÁHRADA ŠKODY

§ 45

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc celním orgánům nebo celníkovi na jejich žádost nebo s jejich vědomím (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobí-li si tuto škodu poškozený úmyslně sám.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda stanoví nařízením, ve kterých případech a v jakém rozsahu

a) náleží poškozenému, vedle nároků podle pracovněprávních předpisů, jednorázové mimořádné odškodnění,

b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovněprávních předpisů pozůstalým po poškozeném, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou celním orgánům nebo celníkovi.

(5) Stát odpovídá i za škodu způsobenou celníkem při provádění dohledu způsobem uvedeným v § 30 až 40; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený služební zákrok nebo služební úkon vyvolala.

(6) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu Generální ředitelství cel.

HLAVA PÁTÁ

DOHLED A JEHO VYKONÁVÁNÍ

DÍL PRVNÍ

Zrušen

DÍL DRUHÝ

DOHLED A JEHO VYKONÁVÁNÍ

§ 47 - zrušen

§ 48

Vykonávání dohledu celními orgány

(1) Kdo má, nebo je pravděpodobné, že má zboží, které podléhá dohledu, může být podroben kontrole.

(2) Při dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje nebo uskutečnil v souladu s celními předpisy. Výsledky získané touto činností musí být zabezpečeny před vyzrazením a zneužitím.

(3) Při dohledu musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(4) V rámci dohledu může být způsobem uvedeným v § 24 prováděna osobní prohlídka v případech důvodného podezření, že osoba ukrývá u sebe zboží, které podléhá clu, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva celníků, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná. Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti nezúčastněné osoby. Způsob provádění osobní prohlídky a přítomnost nezúčastněné osoby upraví ministerstvo vyhláškou.

(5) Vnitřní kontrolu poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, lze provést pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že tyto zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží podléhající clu, daním a poplatkům vybíraným při dovozu nebo jehož vývoz nebo dovoz je zakázán nebo omezen. Skutečnost, že byla provedena vnitřní kontrola, je povinen celní úřad na obalu zásilky potvrdit úředně stanoveným způsobem.

(6) O provedení osobní prohlídky a vnitřní kontroly poštovních zásilek, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství, musí být sepsán úřední záznam.

(7) Celní orgány mohou při výkonu dohledu rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů nebo důvodného podezření, že byly celní předpisy porušeny, mohou tyto doklady na dobu nezbytně nutnou zadržet. Celní orgány vystaví na zadržené doklady písemné potvrzení.

§ 49

Osvobození od kontroly prováděné celními orgány

(1) Kontrole prováděné celními orgány nepodléhá

- a) zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu, jako zavazadla představitelů jiných států a ostatních osob, které používají výsady a imunity podle mezinárodního práva,
- b) diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva,
- c) diplomatická pošta ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

(2) Kontrole prováděné celními orgány nepodléhají rovněž úřední dokumenty určené pro potřebu ozbrojených sil nebo civilní složky smluvních stran Severoatlantické smlouvy, jsou-li opatřeny úředním razítkem a je-li předloženo potvrzení osvědčující, že zásilka obsahuje pouze úřední dokumenty.

§ 50

Povinnost součinnosti osob, u nichž celní orgány vykonávají dohled

(1) Každý, kdo má u sebe zboží podléhající dohledu, je povinen umožnit celním orgánům provádění dohledu v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se toto zboží nachází a předložit jim veškeré doklady vztahující se k tomuto zboží.

(2) Osoby, u nichž se provádí dohled, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení tohoto dohledu a jsou povinny poskytovat celním orgánům při jeho provádění nezbytnou součinnost; na žádost celních orgánů a ve lhůtě jimi stanovené jsou povinny poskytnout celním orgánům jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a jakoukoliv pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Celní orgány bez souhlasu této osoby nesmějí doklady předávat a údaje a informace sdělovat jiným osobám, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

(3) Osoba, u níž se provádí dohled, je rovněž povinna na výzvu celních orgánů předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných podnikat. Nepředloží-li tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(4) Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

§ 51

Součinnost třetích osob

(1) Soudy, jiné státní orgány a notáři v případech, kdy předmět řízení před nimi podléhá podle tohoto nebo zvláštního zákona cla, daním a poplatkům vybíraným při dovozu, vývozu nebo tranzitu, jsou povinny poskytnout celním orgánům údaje potřebné pro vyměření a vymáhání tohoto cla, daní a poplatků.

(2) Státní kontrolní orgány mají povinnost sdělovat celním orgánům výsledky kontrol, pokud mají vztah k celnímu dluhu nebo daňovým povinnostem.

(3) Banky jsou povinny jen na písemné vyžádání celních orgánů, i bez souhlasu klienta, sdělovat čísla bankovních účtů, jejich vlastníky, stav účtů a jejich pohyb a údaje o úvěrech a vkladech ve věci řízení před celními orgány daňového řízení, jehož je klient účastníkem. Písemné vyžádání musí obsahovat údaje, podle nichž může banka příslušnou záležitost identifikovat.

(4) Veřejní dopravci jsou na výzvu celních orgánů povinni sdělit jim zejména odesílatele a adresáty a skutečné příjemce jimi přepravovaných nákladů, jakož i údaje o době přepravy, množství přepravovaného zboží, charakter zásilky a případné další údaje, pokud jim budou známy.

(5) Ten, kdo se přímo nebo nepřímo účastní dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, je povinen poskytnout celním orgánům na jejich žádost a ve lhůtě jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a pomoc, které jsou potřebné k provádění dohledu. Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(6) Celní orgány nesmějí předávat doklady a sdělovat údaje a informace jiným osobám bez souhlasu příslušné osoby, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů nebo podle mezinárodní smlouvy.

§ 51a

Poskytování informací z evidencí

(1) Celní orgány jsou v rozsahu potřebném pro plnění jejich konkrétního úkolu oprávněny žádat z evidence provozované na základě zvláštního právního předpisu poskytnutí informací od příslušného správce evidence nebo jejího zpracovatele, a to na náklady správce evidence nebo zpracovatele. Správce evidence nebo zpracovatel je povinen žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, pokud zvláštní zákony nestanoví jinak.

(2) Jedná-li se o informace z databáze účastníků veřejné telefonní služby,^{7a)} evidence obyvatel^{7b)} a centrálního registru silničních vozidel,^{7c)} jsou celní orgány při plnění svých úkolů oprávněny žádat poskytnutí těchto informací od příslušného správce evidence nebo zpracovatele způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, a jedná-li se o informace z evidence občanských průkazů^{7d)} a evidence cestovních dokladů,^{7e)} způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup.

(3) Celní orgány jsou oprávněny žádat poskytnutí informací podle odstavců 1 a 2 pouze v míře nezbytně nutné a za účelem provedení příslušného úkolu, a to způsobem, který musí umožňovat uchování identifikačních údajů o celním orgánu nebo o celníkovi, který o výdej informací žádal, a o účelu, k němuž byl výdej informací žádán, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první je správce evidence nebo zpracovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(4) Celní orgány jsou povinny zajistit ochranu informací před jejich neoprávněným zveřejněním nebo předáním. Tím nejsou dotčeny povinnosti celních orgánů podle zvláštních zákonů.^{7f)} Celník je oprávněn informace získané podle odstavců 1 a 2 využívat pouze pro plnění úkolů celních orgánů.

§ 52

(1) Nestanoví-li zvláštní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje nejméně po dobu 10 let, a to bez ohledu na formu, v níž jsou vedeny.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 počíná běžet

a) od konce kalendářního roku, v němž celní úřad přijal prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu jiného než je uvedeno v písmenu b) nebo k vývozu, nebo

^{7a)} § 35 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

^{7c)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

^{7d)} Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

^{7e)} Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech).

^{7f)} Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

- b) od konce kalendářního roku, v němž přestalo být pod dohledem zboží propuštěné do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, nebo
- c) od konce kalendářního roku, v němž byl ukončen jiný režim, než je uveden v písmenech a) a b).

(3) Zjistí-li se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné vyměření cla a daně, že je nutno původní rozhodnutí změnit nebo clo a daň dodatečně vyměřit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, kdy bylo toto zjištění učiněno, do dne nabytí právní moci nového rozhodnutí nebo dodatečného vyměření cla, neběží.

§ 53 - zrušen

HLAVA ŠESTÁ

§ 54 až 58 - zrušen

HLAVA SEDMÁ

§ 59 až 79 - zrušena

HLAVA OSMÁ

DOVOZ A VÝVOZ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ

§ 80 - zrušen

DÍL DRUHÝ

§ 81 až 82 - zrušen

DÍL TŘETÍ

ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU

§ 83 až 86 - zrušen

DÍL ČTVRTÝ

§ 87 až 90 - zrušen

DÍL PÁTÝ

§ 91 až 92 - zrušen

DÍL ŠESTÝ

SKLADNÉ

§ 93 až 94 - zrušen

§ 95

Za dočasné uskladnění zboží ve skladech celního úřadu platí osoba, která zboží celnímu úřadu předložila, skladné ve výši

- a) 5 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 100 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 5 dnů včetně dne uskladnění,
- b) 10 % z hodnoty uskladněného zboží, nejméně však 200 Kč, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesáhne-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 20 % z hodnoty uskladněného zboží,
- c) 100 Kč za každou skladovou položku, jde-li o listiny, doklady, dokumentaci a jiné písemnosti, nepřesahuje-li doba uskladnění 30 dnů včetně dne uskladnění; přesahuje-li doba uskladnění 30 dnů, činí skladné 200 Kč za každou skladovou položku.

DÍL SEDMÝ
§ 96 - zrušen

DÍL OSMÝ
§ 97 - zrušen

HLAVA DEVÁTÁ CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

DÍL PRVNÍ
§ 98 - zrušen

DÍL DRUHÝ

ŘÍZENÍ O PŘIDĚLENÍ CELNĚ SCHVÁLENÉHO URČENÍ

§ 99 a 101 - zrušen

§ 102

(1) Řízení o přidělení celně schváleného určení^{1e)} se provádí na celním úřadu anebo v celním prostoru. Prímým zástupcem v řízení o přidělení celně schváleného určení může být pouze osoba, která vykonává tuto činnost jako předmět svého podnikání.

(2) Celními prostory jsou označená místa železničních stanic, přístavů, letišť a jiné prostory určené celními orgány po dohodě s vlastníky nebo oprávněnými uživateli těchto prostor.

(3) Z podnětu celního úřadu nebo na žádost osoby může být řízení o přidělení celně schváleného určení prováděno i mimo celní prostor. Náklady spojené s tímto řízením nese osoba, která o provedení řízení mimo celní prostor požádala.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se řízení o přidělení celně schváleného určení provádí mimo celní prostor a výši nákladů za provedení tohoto řízení.

(5) V úsecích stanovených ministerstvem po dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy může být řízení o přidělení celně schváleného určení prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodi.

(6) Celní úřad provede řízení o přidělení celně schváleného určení přednostně, a to i mimo pracovní dobu, u snadno zkazitelného zboží, živých zvířat, zboží určeného k odstranění následků havárií, přírodních katastrof a podobných událostí, nebo je-li nebezpečí z prodlení. Celní úřad provede řízení o přidělení celně schváleného určení přednostně též u zboží

dováženého, vyváženého a zboží v režimu tranzitu, které je dováženo, vyváženo nebo provázeno pravidelnými jednotkami nebo formacemi ozbrojených sil smluvních stran Severoatlantické smlouvy.

(7) Protokol o ústním jednání vyhotovuje celní úřad v průběhu řízení o přidělení celně schváleného určení pouze v těch případech, jestliže ústní jednání nařídil.

§ 103 - zrušen

§ 104

Rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu nebo o ukončení režimu

(1) Základními náležitostmi rozhodnutí jsou

- a) označení celního úřadu, který rozhodnutí vydal,
- b) evidenční číslo rozhodnutí,
- c) datum přijetí celního prohlášení,
- d) datum vydání rozhodnutí,
- e) přesné označení deklaranta,
- f) popis a název zboží,
- g) položka celního sazebníku,
- h) vlastnoruční podpis pověřeného zaměstnance celního úřadu s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka; v případech, kdy je rozhodnutí vydáno elektronicky, jsou vlastnoruční podpis a otisk služebního razítka nahrazeny kódem.

(2) Je-li rozhodnutím vyměřováno clo nebo daň, musí rozhodnutí kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 obsahovat

- a) podpoložku celního sazebníku,
- b) celní sazbu zboží podle celního sazebníku,
- c) částku vyměřeného cla nebo daně,
- d) číslo účtu banky, na něž mají být vyměřené částky zaplacený, a její označení.

(3) Služebním razítkem se rozumí razítko přidělené celníkovi nebo občanskému zaměstnanci k plnění jeho úkolů, které není opatřeno státním znakem. Služební razítko obsahuje zejména datum, označení celního úřadu, pořadové číslo a další rozlišovací znaky potřebné k identifikaci osoby, která v řízení rozhodla.

(4) Rozhodnutí, kterým se zboží propouští do navrženého režimu, neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(5) Bylo-li celní prohlášení podáno ústně nebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby bylo zboží propuštěno do příslušného režimu, nemusí být rozhodnutí vyhotoveno písemně. Toto rozhodnutí se deklarantovi pouze sdělí ústně nebo jiným úkonem.

(6) Je-li výrokem rozhodnutí potvrzeno celní prohlášení podané písemně, stávají se obsah tohoto prohlášení a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí.

(7) Na rozhodnutí sdělené ústně nebo jiným způsobem se nevztahují ustanovení odstavce 1 a ustanovení zvláštních předpisů^{1d)} upravující opravné prostředky.

(8) Proti rozhodnutí může deklarant podat odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne, který následuje po jeho doručení; ustanovení odstavce 6 tím nejsou dotčena.

(9) Rozhodnutí, kterým se nepropouští zboží do navrženého režimu a rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích musí být vyhotovena a oznámena písemně, výrok musí být vždy řádně odůvodněn. Odůvodnění není třeba, bylo-li v rozhodnutí plně vyhověno návrhovateli.

(10) Je-li celní prohlášení podáno elektronicky, celní úřad

- a) vydá na žádost deklaranta písemné rozhodnutí, nebo
- b) oznámí písemně nebo elektronicky propuštění zboží uvedením identifikačních znaků celního prohlášení a data propuštění zboží, není-li požadováno vydání písemného rozhodnutí; elektronické propuštění zboží do režimu tranzitu osvědčuje celní úřad dokladem, jehož obsah, náležitosti a nakládání s ním stanoví ministerstvo vyhláškou.

(11) Žádost o vydání písemného rozhodnutí podle odstavce 9 písm. a) může být nahrazena souhrnnou žádostí vztahující se na veškeré zboží propuštěné do celního režimu ve stanovené době, která nesmí být delší než 12 měsíců.

DÍL TŘETÍ

CELNÍ PROHLÁŠENÍ

Oddíl první

Doplňující náležitosti celního prohlášení

§ 105

Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem doplňující náležitosti celního prohlášení^{8aa)} pro celní a daňové účely.

§ 106 až 108 - zrušen

Oddíl druhý

§ 109 až 114 - zrušen

DÍL ČTVRTÝ

§ 115 až 122 - zrušen

DÍL PÁTÝ

§ 123 - zrušen

DÍL ŠESTÝ

§ 124 až 126 - zrušen

DÍL SEDMÝ

KONTROLA PO PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 127

^{8aa)} Články 59 až 61 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění

Následná kontrola

(1) Celní orgány jsou oprávněny po propuštění zboží do navrženého celního režimu provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků. Při následné kontrole je také ověřována existence a pravost dokladů a pravdivost údajů vztahujících se k dovozním a vývozním operacím, případně i následným obchodním operacím se zbožím uvedeným v příslušném celním prohlášení.

(2) Následná kontrola může být provedena u

- a) tuzemského vývozce nebo tuzemského dovozce,
- b) tuzemského příjemce nebo tuzemského odesilatele zboží,
- c) deklaranta,
- d) přímého zástupce,
- e) dopravce zboží,
- f) osoby, která se přímo či nepřímo zúčastnila některé z operací se zbožím uvedených v odstavci 1,
- g) osoby, která má u sebe doklady a údaje k operacím se zbožím uvedeným v odstavci 1.

(3) Následná kontrola se provádí kontrolou obchodních dokladů a účetních záznamů a dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení nebo k údajům, které souvisejí s příslušnými obchodními operacemi s tímto zbožím. Je-li to potřebné pro objektivní posouzení úplnosti, správnosti a věrohodnosti předložených dokladů nebo pro zjištění existence dalších písemností vztahujících se k údajům uvedeným v příslušném celním prohlášení, mohou celní orgány provést kontrolu všech obchodních dokladů a účetních záznamů a jiných písemností evidovaných kontrolovanou osobou za určité časové období.

(4) Následnou kontrolu lze provést ve lhůtě tří let od konce roku, ve kterém vznikla povinnost zaplatit clo nebo daň. Následnou kontrolu lze v této lhůtě rovněž provést kontrolou zboží, které bylo propuštěno, je-li toto zboží k dispozici. Celní orgány jsou oprávněny u tohoto zboží odebrat vzorky, pokud je to pro další kontrolní úkony potřebné. Celní orgány nejsou povinny platit osobě, u které je prováděna následná kontrola, náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s kontrolou zboží a odebráním vzorků. Na odebrané vzorky je celní orgán povinen vydat kontrolované osobě písemné potvrzení.

(5) Následnou kontrolu zahájí celní orgány sdělením předmětu kontroly kontrolované osobě. Současně kontrolovanou osobu vyzvou, písemně nebo ústně, aby ke kontrole předložila doklady a písemnosti uvedené v odstavci 3.

(6) Neumožní-li kontrolovaná osoba celním orgánům následnou kontrolu zahájit a provést, může k tomu být celními orgány písemně vyzvána. Proti této výzvě se nelze samostatně odvolat. Výzva musí obsahovat místo zahájení následné kontroly, předmět kontroly, lhůtu, ve které je kontrolovaná osoba povinna celním orgánům sdělit den a hodinu své připravenosti k zahájení následné kontroly. Termín navržený osobou, u níž má být kontrola provedena, nesmí přesáhnout lhůtu 30 dnů od oznámení výzvy.

(7) Zjistí-li celní orgány při následné kontrole dovoz nebo vývoz zboží, o kterém mají důvodně zato, že uniklo dohledu prováděného celními orgány, je osoba, u které je následná kontrola prováděna, povinna na výzvu předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat. Nepředloží-li

tato osoba příslušné doklady, celní orgány na její náklady a nebezpečí kontrolované zboží přemístí na místo, které je pod jejich přímým dohledem, a stanoví lhůtu k dodatečnému předložení těchto dokladů.

(8) Kontrolovaná osoba je povinna

- a) vytvořit podmínky pro provedení následné kontroly a zdržet se jednání a činností, které by mohly ohrozit její řádný průběh,
- b) předložit celnímu orgánu veškeré vyžádané doklady a písemnosti, poskytnout mu informace k předmětu kontroly,
- c) předložit celnímu orgánu zboží, ke kterému se vztahuje ověřované celní prohlášení, nebo mu umožnit k němu přístup, pokud má takové zboží k dispozici,
- d) předložit v průběhu kontroly důkazní prostředky prokazující její tvrzení,
- e) umožnit celním orgánům vstup do každé provozní budovy, místnosti, místa a dopravního prostředku, které užívá k podnikání nebo které souvisejí s předmětem kontroly, jakož i do obydlí, pokud je také užíváno k podnikání, a umožnit jednání s jakýmkoliv svým zaměstnancem,
- f) zapůjčit celním orgánům potřebné obchodní doklady a účetní záznamy a jiné doklady a písemnosti včetně záznamu dat na paměťových médiích prostředků výpočetní techniky, jejich výpisy a zdrojové kódy programů, a to i mimo prostor kontrolované osoby.

(9) Při následné kontrole jsou celní orgány oprávněny pořizovat kopie dokladů a písemností uvedených v odstavci 3, požadovat potřebná vysvětlení od kontrolovaných osob a pořizovat dokumentaci. V případě podezření z porušení celních předpisů jsou oprávněny zadržet originály kontrolovaných dokladů a písemností. Tento postup se použije vždy, hrozí-li nebezpečí, že takto označené důkazní prostředky budou zničeny, pozměněny, zavlečeny nebo učiněny jinak nepotřebnými.

(10) Kontrolovaná osoba je oprávněna

- a) požadovat předložení služebního průkazu zaměstnance celního orgánu provádějícího následnou kontrolu,
- b) být přítomna jednání s jejími zaměstnanci,
- c) předkládat v průběhu následné kontroly důkazní prostředky, případně navrhopvat předložení důkazních prostředků, které sama nemá k dispozici,
- d) podávat námitky proti postupu zaměstnance celního orgánu,
- e) vyjádřit se před ukončením následné kontroly k výsledku uvedenému v protokolu, ke způsobu jeho zjištění, případně navrhnout jeho doplnění,
- f) nahlížet u celního orgánu kdykoliv v jeho obvyklou úřední dobu do převzatých nebo zadržovaných dokladů.

(11) Námitky podle odstavce 10 písm. d) vyřizuje ředitel celního orgánu, který následnou kontrolu provádí. Ředitel námitce vyhoví a zajistí nápravu nebo kontrolované osobě sdělí písemně důvody, pro které nelze námitce vyhovět. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze samostatně odvolat.

(12) Převzetí dokladů a písemností podle odstavce 8 písm. f) nebo jejich zadržetí podle odstavce 9 potvrdí celní orgán v protokolu o kontrole nebo samostatně při jejich převzetí nebo zadržetí. Převzaté nebo zadržené doklady a písemnosti vrátí celní orgán kontrolované osobě nejdéle do 30 dnů. Ve zvlášť složitých případech, zejména je-li nutno zapůjčené nebo zadržené doklady a písemnosti podrobit expertíze, může tuto lhůtu prodloužit celní orgán

přímo nadřízený kontrolujícímu celnímu orgánu. Proti těmto rozhodnutím není přípustné samostatné odvolání.

(13) O provedené následné kontrole sepíše celní orgán kontrolní protokol, který obsahuje

- a) označení celního orgánu, který následnou kontrolu provedl,
- b) jména a příjmení zaměstnanců celního orgánu, kteří následnou kontrolu provedli,
- c) datum a místo, kde byla kontrola provedena,
- d) evidenční čísla celních prohlášení, která byla ověřována,
- e) kontrolní zjištění a opatření provedená v průběhu kontroly,
- f) opatření, která budou na základě výsledků kontroly provedena,
- g) seznam originálních dokladů, které byly při kontrole zadrženy,
- h) datum sepsání protokolu,
- i) úřední razítko celního orgánu, který kontrolu provedl,
- j) podpis vedoucího kontrolní skupiny nebo podpisy všech osob, které kontrolu provedly.

(14) Po projednání kontrolního protokolu jej spolupodepisuje kontrolovaná osoba a vedoucí kontrolní skupiny. Odmítne-li kontrolovaná osoba potvrdit svým podpisem seznámení s obsahem kontrolního protokolu, vyznačí se tato skutečnost v protokolu včetně data odmítnutí. Jedno vyhotovení kontrolního protokolu obdrží kontrolovaná osoba. Den podpisu kontrolního protokolu je též dnem jejího doručení. Je-li výsledkem kontrolního zjištění skutečnost odůvodňující dodatečné vyměření celního dluhu, může být součástí kontrolního protokolu i dodatečný platební výměr. Odmítne-li kontrolovaná osoba kontrolní protokol převzít, doručí se jí do vlastních rukou.

▼ M5

(15) Při provádění následné kontroly v prostorách uvedených v odstavci 8 písm. e), v nichž advokát vykonává advokacii nebo v nichž se mohou nacházet doklady uvedené v odstavci 8 písm. f), které obsahují skutečnosti, na něž se podle zvláštního právního předpisu vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je celní orgán, který následnou kontrolu provádí, povinen si vyžádat součinnost České advokátní komory (dále jen "Komora"); celní orgán je oprávněn seznámit se s obsahem takových dokladů pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je celní orgán povinen uvést v kontrolním protokolu podle odstavce 13.

(16) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 15 udělit, musí být příslušné doklady za účasti celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit tak, aby mohl být zmařen účel následné kontroly; bezprostředně poté musí být příslušné doklady předány Komoře. Komora vrátí advokátovi tyto doklady bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 17; byl-li tento návrh včas podán, Komora s nimi naloží v souladu s rozhodnutím soudu podle odstavce 17.

(17) V případě uvedeném v odstavci 16 lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh ředitele celního orgánu, který následnou kontrolu provádí, rozhodnutím soudu podle zvláštního právního předpisu^{8c)}.

(► 18 ◀) Na provádění následné kontroly se nevztahují předpisy o státní kontrole^{8d)}.

^{8c)} § 200j až 200m občanského soudního řádu.

^{8d)} Zákon č. 522/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA DESÁTÁ

CELNÍ REŽIMY

DÍL PRVNÍ – zrušen

DÍL DRUHÝ

REŽIMY S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD CLA A REŽIMY S EKONOMICKÝM ÚČINKEM

Oddíl první

Společná ustanovení pro více režimů

§ 133 až 134 - zrušen

§ 135

(1) Osoba, které bylo uděleno povolení k použití režimu s ekonomickým účinkem^{8e)} nebo provozování celního skladu^{8f)}, může požádat celní úřad, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení. Žádost se podává písemně a musí obsahovat

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny.

(2) Celní úřad žádosti podle odstavce 1 vyhoví pouze tehdy, je-li to odůvodněno řádným prováděním povoleného režimu. Vyhoví-li celní úřad žádosti, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění. Právní moc rozhodnutí, kterým bylo původní povolení uděleno, není jeho změně na překážku.

§ 135a

Celní orgány odejmou povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, jestliže osoba, které bylo povolení uděleno,

- a) neplní podmínky stanovené v povolení, nebo
- b) o odnětí povolení požádala.

§ 135b

Povolení, jímž byly stanoveny podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem nebo za nichž je provozován celní sklad, pozbývá platnosti doručením rozhodnutí celních orgánů o odnětí povolení.

§ 136 až 138a - zrušen

^{8e)} Článek 84 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{8f)} Článek 100 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

Oddíl druhý až Oddíl sedmý - zrušeny

DÍL TŘETÍ - zrušen

HLAVA JEDENÁCTÁ - zrušena

HLAVA DVANÁCTÁ

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

DÍL PRVNÍ

PŘENECHÁNÍ ZBOŽÍ VE PROSPĚCH STÁTU

§ 233

Celní úřad na písemnou žádost vlastníka zboží může povolit přenechání zboží ve prospěch státu. Celní úřad povolí přenechání zboží ve prospěch státu pouze tehdy, jestliže

- a) jsou zachovány zvláštní právní předpisy o ochraně životního prostředí,
- b) státu nevzniknou přenecháním zboží žádné náklady, kromě nákladů souvisejících s prodejem zboží, a
- c) se jedná o zboží, se kterým lze z hlediska zvláštních právních předpisů volně obchodovat a manipulovat.

DÍL DRUHÝ - zrušen

DÍL TŘETÍ

OSVOBOZENÍ OD CLA

§ 237

(1) Cestujícím mladším patnácti let je od dovozního cla osvobozeno zboží^{8g)}, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 90 Euro.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží členů posádek dopravních prostředků, kteří zajišťují dopravu mezi třetí zemí a Společenstvím, jehož úhrnná hodnota nepřesahuje 22 Euro při každé cestě.

Zboží požívající ochrany podle mezinárodního práva a zboží dovážené osobami se sídlem nebo trvalým pobytem mimo území České republiky, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv

§ 237a

(1) Od dovozního cla je osvobozena diplomatická pošta, konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva.

^{8g)} Článek 47 druhý pododstavec nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983, o systému Společenství pro osvobození od cla, ve znění nařízení č. 3822/85, č.3691/87, č. 1315/88, č. 4235/88, č. 3357/91, č.2913/92.

(2) Od dovozního cla je osvobozena diplomatická pošta a konzulární zavazadlo Ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České republiky.

§ 237b

(1) Zboží dovážené pro osoby požívající výsad a imunit^{8h)} podle mezinárodní smlouvy je osvobozeno od dovozního cla za podmínek uvedených v § 237c až 237f.

(2) Osobou požívající výsad a imunit se rozumí

- a) diplomatická mise a konzulární úřad akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,
- b) zvláštní mise,
- c) mezinárodní organizace, která požívá výsad a imunit podle mezinárodní smlouvy,
- d) státní příslušník cizího státu, který je členem diplomatické mise, zvláštní mise nebo konzulárního úřadu akreditovaných pro Českou republiku, který nemá v tuzemsku trvalý pobyt a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí jako šéf diplomatické mise, člen diplomatického personálu nebo administrativně technického personálu diplomatické mise nebo jako vedoucí konzulárního úřadu, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec,
- e) úředník mezinárodní organizace, který nemá v tuzemsku trvalý pobyt, není občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v České republice,
- f) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenu d) nebo e), pokud není občanem České republiky, nemá v České republice povolení k trvalému pobytu a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

§ 237c

(1) Od dovozního cla je osvobozeno zboží osobám uvedeným v § 237b odst. 2 písm. a) až c) za podmínky, že bude použito výlučně pro úřední potřebu těchto osob. Zbožím pro úřední potřebu se rozumí rovněž zboží určené k výstavbě, přestavbě, údržbě a zařízení nemovitostí, ve kterých tyto osoby sídlí.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží osobám uvedeným v § 237b odst. 2 písm. d) až f) za podmínky, že bude použito výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu těchto osob. Od dovozního cla je osvobozeno zboží jak dovezené přímo ze zahraničí, tak zboží propuštěné do režimu volného oběhu ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo z režimu uskladnění v celním skladu, anebo z režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

§ 237d

Zboží dovážené pro osoby požívající výsad a imunit je osvobozeno od dovozního cla pouze při zachování principu vzájemnosti. Celní úřad přizná osvobození od dovozního cla

^{8h)} Například Vídeňská úmluva o diplomatických stycích, vyhlášená pod č. 157/1964 Sb., Úmluva o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhlášená pod č. 21/1968 Sb., Vídeňská úmluva o konzulárních stycích, vyhlášená pod č. 32/1969 Sb., Úmluva o zvláštních misích, vyhlášená pod č. 40/1987 Sb., Úmluva o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, vyhlášená pod č. 52/1956 Sb., zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, Dohoda o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu, vyhlášená pod č. 36/2001 Sb. m. s.

pouze v rozsahu, ve kterém je osvobození od dovozního cla ze stejných důvodů přiznáno osobám, které mají sídlo nebo trvalý pobyt v České republice v souvislosti s jejich působením v příslušném cizím státě.

§ 237e

(1) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že bude určeno pro osoby požívající výsad a imunit a bude jimi navrženo do volného oběhu na tiskopise celního prohlášení, jehož vzor stanoví ministerstvo vyhláškou. Celní prohlášení ověří diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise nebo mezinárodní organizace uvedené v § 237b odst. 2 písm. a) až c) otiskem svého razítka a podpisem vedoucího nebo jeho zástupce.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že ve lhůtě 12 měsíců, a jde-li o motorová vozidla, plavidla a letadla, ve lhůtě 24 měsíců ode dne přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do volného oběhu nebude půjčeno nebo vypůjčeno, zastaveno, pronajato nebo postoupeno za úplaty nebo bezúplatně.

§ 237f

(1) Od dovozního cla je rovněž osvobozeno zboží, které dovážejí

- a) členové cizích delegací a členové jejich rodin, přijíždějící na diplomatické konference konané v České republice,
- b) členové zvláštních diplomatických misí a členové jejich rodin, přijíždějící do České republiky s diplomatickým posláním, za podmínky, že zboží bude použito pro vlastní potřebu a spotřebu těchto osob.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno zboží za podmínky, že ústní celní prohlášení bude doloženo dokladem prokazujícím, že se jedná o osobu požívající výsady a imunity podle odstavce 1.

Zboží dovážené ozbrojenými silami, civilními složkami doprovázejícími ozbrojené síly a osobami závislými na příslušnících ozbrojených sil nebo civilní složky

§ 237g

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) ozbrojenou silou příslušníci pozemních, námořních nebo vzdušných ozbrojených sil cizích států vyslaných na území České republiky jako přijímacího státu na základě mezinárodní smlouvy,⁹⁾
- b) civilní složkou civilní osoby doprovázející ozbrojené síly, které jsou zaměstnány u ozbrojených sil a které nejsou občany bez státní příslušnosti nebo občany státu, který není smluvní stranou mezinárodní smlouvy,⁹⁾ ani nejsou občany České republiky,
- c) závislou osobou manžel nebo manželka příslušníka ozbrojených sil nebo civilní složky nebo dítě tohoto příslušníka závislé na jeho podpoře.

§ 237h

(1) Od dovozního cla je osvobozeno

⁹⁾ Například Dohoda mezi členskými státy Severoatlantické smlouvy a ostatními státy zúčastněnými v Partnerství pro mír o statutu jejich ozbrojených sil a Dodatkový protokol k této dohodě, vyhlášená pod č. 297/1996 Sb., Protokol o Statutu mezinárodních vojenských velitelství ustavených podle Severoatlantické smlouvy, vyhlášený pod č. 5/2002 Sb. m. s.

- a) technika a přiměřené množství potravin, zásob a jiného zboží dováženého ozbrojenými silami pro výhradní potřebu
1. ozbrojených sil,
 2. civilní složky,
 3. závislých osob,
- b) palivo, olej a maziva pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil nebo civilní složky.

(2) Od dovozního cla je osvobozeno jak zboží dovezené přímo ze zahraničí a propuštěné do volného oběhu, tak zboží propuštěné do volného oběhu po předchozím umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu nebo z režimu uskladňování v celním skladu anebo z režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému.

HLAVA TŘINÁCTÁ

CELNÍ DLUH

DÍL PRVNÍ - zrušen

DÍL DRUHÝ

ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU S VÝJIMKOU TRANZITNÍCH OPERACÍ

§ 254

Zajištěním celního dluhu se pro účely tohoto zákona rozumí zajištění cla a daní při dovozu zboží.

§ 255 - zrušen

§ 256

(1) Zajištění celního dluhu může být učiněno

- a) převodem příslušné částky na účet celního orgánu (dále jen "celní jistota"), je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděným jedním dlužníkem u jednoho celního úřadu,
- b) ručením
1. globálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací prováděných jedním dlužníkem (dále jen "globální záruka"),
 2. individuálně za celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné operace prováděné jedním dlužníkem (dále jen "individuální záruka"), a to buď s použitím záruční listiny nebo záručního dokladu, nebo
- c) zástavním právem,^{9b)} je-li zajišťován celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací, jiných než režim tranzitu, prováděné jedním dlužníkem; zástavním věřitelem je stát, jehož jménem jedná příslušný celní úřad, u něhož je zajištění celního dluhu zástavním právem použito.

(2) Za zajištění celního dluhu rovnocenné celní jistotě se považuje

- a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, nebo

^{9b)} § 152 až 174 zákona č. 40/1964 Sb., občanský kodex

b) předložení jiného dokladu uznaného celním úřadem jako prostředek platby.

(3) Při zajišťování celního dluhu celní jistotou uvolní celní úřad celní jistotu ihned poté, co celní dluh zanikl nebo již nemůže vzniknout. Uvolněnou celní jistotu celní úřad neprodleně vrátí složiteli nebo ji podle dispozic složitele použije k zajištění jiného celního dluhu.

(4) Není-li celní dluh ve lhůtách stanovených tímto zákonem dobrovolně splněn, použije se celní jistota na úhradu cla, daní a poplatků vybíraných při dovozu, dopravného, skladného, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek celní jistoty se vrátí osobě, která celní dluh zajistila celní jistotou.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah, náležitosti, rozsah a způsob použití záručních listin, záručních dokladů a osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou, jakož i způsob a podmínky pro stanovení částky uváděné v záruční listině (zaručená částka).

§ 257 - zrušen

§ 258

(1) Používání globální záruky může celní orgán povolit na žádost osoby, která ji hodlá v budoucnu používat a

- a) nebyla pravomocně postižena za závažné nebo opakované porušení celních předpisů nebo předpisů o daních a poplatcích v průběhu 3 let před podáním žádosti, a
- b) režim, v němž má být celní dluh globální zárukou zajištěn, používá pravidelně a nikoliv pouze příležitostně.

(2) Žádost o povolení se podává písemně a musí obsahovat veškeré údaje, které umožní celním orgánům posoudit, zda podmínky, za kterých může být povolení uděleno, jsou splněny.

(3) Žadatel je odpovědný za správnost poskytnutých údajů a pravost dokladů, kterými je podání doloženo.

(4) Držitel povolení je povinen informovat celní orgán, který povolení udělil, o všech okolnostech, které vyšly najevo po udělení povolení a mohou mít vliv na platnost nebo obsah uděleného povolení.

(5) Celní orgán, který povolení udělil, zruší jeho platnost nebo je změní, jestliže držitel povolení neplní podmínky stanovené v povolení nebo stanovené celními předpisy.

§ 259

Globální záruku lze použít k zajištění celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, až do výše zaručené částky. Uživatel globální záruky odpovídá za to, že celní dluh nebo součet celních dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout ze zajištěných operací, nepřekročí zaručenou částku. Dojde-li k překročení zaručené částky, je uživatel globální záruky povinen o této skutečnosti neprodleně informovat celní orgán, který globální záruku povolil.

§ 259a - zrušen

§ 260

(1) Ručitelem může být pouze třetí osoba se sídlem nebo trvalým pobytem v Evropských společenstvích, rozdílná od dlužníka, které být ručitelem povolil příslušný celní orgán na žádost

- a) budoucího uživatele globální záruky, má-li být poskytnuta globální záruka,
- b) budoucího ručitele, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záručního dokladu, nebo
- c) dlužníka nebo osoby, která by se dlužníkem mohla stát, má-li být poskytnuta individuální záruka s použitím záruční listiny.

(2) Povolení podle odstavce 1 může být uděleno pouze osobě,

- a) která řádně a včas plní povinnosti vyplývající z celních předpisů,
- b) jejíž finanční situace je taková, že může splnit každý celní dluh, který zaručila,
- c) která se nedopustila závažného nebo opakovaného porušení celních předpisů.

(3) Celní orgány odejmou udělené povolení, jestliže zjistí, že ručitel

- a) neplní podmínky stanovené v povolení,
- b) není schopen splnit celní dluh, za který se zaručil, nebo
- c) již nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2.

(4) Ručitel může kdykoliv a bez udání důvodů zrušit ručitelský vztah. Zrušení nabude účinnosti šestnáctého dne ode dne písemného oznámení této skutečnosti ručitelem celnímu orgánu, který povolení udělil, a současně tímto dnem udělené povolení pozbývá platnosti.

(5) Celní orgány odejmou povolení, jestliže uživatel globální záruky o odnětí povolení požádá. Celní orgány odejmou povolení rovněž tehdy, jestliže uživatel globální záruky neplní řádně a včas povinnosti vyplývající z právních předpisů, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny.

(6) Udělené povolení pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,
- b) rozhodnutím celních orgánů o odnětí povolení.

(7) Ode dne pozbytí platnosti povolení nelze celní dluh zajistit záruční listinou, záručním dokladem ani osvědčením o záruce, které byly vydány v době platnosti povolení.

(8) Za osobu rozdílnou od dlužníka se pro účely odstavce 1 nepovažuje osoba, která je

- a) statutárním orgánem nebo jeho členem nebo členem dozorčího orgánu dlužníka,
- b) zaměstnavatelem nebo zaměstnancem dlužníka,
- c) členem rodiny dlužníka.

§ 260a

(1) O povolení ručitele a užívání globální záruky rozhoduje celní ředitelství, v jehož územní působnosti se mají uskutečnit operace, pro které je zajištění celního dluhu požadováno. Rozhodnutí o povolení ručitele a užívání globální záruky může být celním ředitelstvím na základě odůvodněné žádosti změněno bez ohledu na právní moc rozhodnutí nebo prodloužena jeho platnost, byla-li platnost rozhodnutí časově omezena.

(2) O povolení ručitele pro individuální zajištění celního dluhu s použitím záručního dokladu rozhoduje Generální ředitelství cel. Rozhodnutí o povolení ručitele může být Generálním ředitelstvím cel na základě odůvodněné žádosti změněno bez ohledu na právní moc rozhodnutí nebo prodloužena jeho platnost, byla-li platnost rozhodnutí časově omezena.

(3) Žádost o povolení ručitele pro individuální záruku s použitím záruční listiny se podává celnímu úřadu, u něhož bude záruka použita.

(4) Celní orgány jsou oprávněny požadovat, aby k žádostem podle odstavců 1 až 3 byly předloženy doklady prokazující schopnost ručitele splnit celní dluh do výše navrhované zaručené částky. Celní orgány mohou tyto doklady na ručiteli požadovat i v době trvání ručitelského vztahu. K žádostem podle odstavců 1 až 3 je nutno předložit

- a) potvrzení ne starší 60 dnů o tom, že ručitel a v případě globální záruky i uživatel nemá v České republice daňové nedoplatky a splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; splatným nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí též nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, k jehož úhradě bylo povoleno podle zvláštního právního předpisu jeho splácení ve splátkách,
- b) doklady svědčící o schopnosti ručitele splnit celní dluh do výše navrhované zaručené částky, a to účetní záznamy (účetní závěrka) nebo výkaz o majetku a závazcích a o příjmech a výdajích.

(5) Vyzve-li celní orgán žadatele k předložení dokladů podle odstavce 4, stanoví k předložení těchto dokladů lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne doručení výzvy žadateli. Nebudou-li požadované doklady předloženy ve stanovené lhůtě, je žádost neplatná a pohlíží se na ni, jako kdyby nebyla podána.

§ 260b

Celní orgán je povinen o žádosti podle § 260a odst. 1 nebo 2 rozhodnout do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvláště složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu). Nemůže-li celní orgán rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, je povinen o tom žadatele s uvedením důvodů prodloužení s vyřízením žádosti a konečné lhůty pro vydání rozhodnutí uvědomit.

§ 260c

Rozhodnutí, kterým se žádosti podle § 260a odst. 1 až 3 vyhovuje, nemusí být odůvodněno a nemusí obsahovat poučení o opravném prostředku.

§ 260d

Byla-li žádost podle § 260a odst. 1 nebo 2 zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 12 měsících ode dne oznámení zamítavého rozhodnutí.

§ 260e

Celní orgán, který povolení podle § 260a odst. 1 udělil, vydá žadateli osvědčení o zajištění celního dluhu globální zárukou. Osvědčení se nevydává, jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí obsaženy v informačním systému celní správy.

§ 260f

(1) Při vystavení osvědčení nebo kdykoliv později během jeho platnosti určí deklarant osobu, která je oprávněna jednat jeho jménem. Předložením osvědčení prokazují oprávněné osoby, že jsou oprávněny za deklaranta jednat v rozsahu uvedených právních úkonů a zajišťovat celní dluh globální zárukou. Ministerstvo vyhláškou stanoví, při kterých operacích může být celní dluh zajištěn globální zárukou.

(2) Doba platnosti osvědčení nesmí být delší než 2 roky. Platnost osvědčení lze jednou prodloužit, a to nejvýše o další 2 roky.

(3) Jestliže udělené povolení zajišťovat celní dluh globální zárukou pozbylo platnosti, je uživatel povinen neprodleně vrátit celnímu orgánu, který povolení vydal, všechna osvědčení, jejichž doba platnosti dosud neuplynula.

§ 260g - zrušen

Individuální záruka s použitím záručního dokladu

§ 260h

(1) Pro jiné operace než režim tranzitu předkládá uživatel jeden nebo několik záručních dokladů, v nichž je uvedena částka v českých korunách stanovená ručitelem tak, aby součet uvedených částek nebyl nižší než požadovaná výše zajišťovaného celního dluhu.

(2) Na záručním dokladu uvádí ručitel lhůtu jeho platnosti, a to vyznačením posledního dne této lhůty. Lhůta nesmí být delší než jeden rok od data vydání.

(3) Pro přepočtení zahraniční měny na české koruny se použije kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný první pracovní den měsíce října roku, který předchází roku, v němž bylo přijato celní prohlášení, se kterým je předkládán záruční doklad.

§ 260i - zrušen

§ 260j

(1) Povolení podle § 260 odst. 2 písm. b) opravňuje ručitele vydat podle vlastního výběru záruční doklady osobám, od nichž se zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Ručitel za každý vydaný záruční doklad odpovídá až do částky v něm uvedené.

§ 260k

Individuální záruka s použitím záruční listiny

(1) Záruční listina pro individuální zajištění celního dluhu se předkládá celnímu úřadu, který zajištění celního dluhu požaduje.

(2) Celní úřad si předloženou záruční listinu po ověření její platnosti a správnosti ponechává.

§ 260l

Plnění celního dluhu ručitelem

(1) Celní úřad doručí platební výměr (rozhodnutí) o vyměření cla a daní ručiteli v případě, bylo-li vymáhání celního dluhu na společných a nerozdílných dlužnících neúspěšné.

(2) Celní úřad požaduje splnění celního dluhu ihned po ručiteli,

a) stanoví-li tak mezinárodní smlouva,

b) bylo-li by vymáhání dlužného cla a daní po společných a nerozdílných dlužnících vzhledem k jejich finanční a majetkové situaci marné nebo s ohledem na náklady vymáhání nevhodné, nebo

- c) zjistí-li, že byl podán návrh na prohlášení konkursu na majetek některého ze společných a nerozdílných dlužníků nebo takový konkurs byl prohlášen a nemá v konkursním řízení nárok na oddělené uspokojení.

§ 261 až 263a - zrušen

DÍL TŘETÍ ZAPLACENÍ CLA A DANÍ A ULEHČENÍ PLATBY

Evidence cla

§ 264 až 269 - zrušen

§ 270

Způsob úhrady

(1) Clo a daň lze uhradit

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet celního úřadu,
- b) v hotovosti
 - 1. prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet celního úřadu,
 - 2. zaměstnancům celní správy pověřeným celním úřadem výhradně přijímat od dlužníků platby cla a daní v hotovosti; na přijatou platbu je celní úřad povinen vydat potvrzení,
 - 3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy, a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,
- c) započtením přeplatku na jiném clu nebo dani, přičemž zaplacení nedoplatku cla započtením má přednost, nebo
- d) kolkem, stanoví-li tak zvláštní předpis, nebo
- e) převodem ze složené celní jistoty na žádost osoby, která celní jistotu složila a je povinna clo a daň uhradit; za den platby se v tomto případě považuje den, kdy celní úřad obdržel písemnou žádost složitele celní jistoty o převod s označením cla nebo daně, která má být převodem ze složené celní jistoty uhrazena.

(2) Za úhradu v hotovosti se považuje rovněž předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou.

(3) Pořadí úhrady cla a daně je následující, pokud není dále stanoveno jinak:

- a) clo,
- b) spotřební daň,
- c) daň z přidané hodnoty,
- d) příslušenství, pokud není vyměřeno samostatným výměrem.

(4) Jestliže je povolen odklad platby cla a daně, je pořadí úhrady následující:

- a) nedoplatky na clu podle data splatnosti,
- b) nedoplatky na dani podle data splatnosti,
- c) příslušenství podle data splatnosti.

(5) Pořadí úhrady cla a daně v případě exekuce je následující:

- a) clo a exekuční náklady,

- b) spotřební daň,
- c) daň z přidané hodnoty,
- d) příslušenství, pokud není vyměřeno samostatným výměrem.

(6) S výjimkou šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou, lze clo a daň uhradit podle odstavce 1 písm. b) bodů 2 a 3 v hotovosti pouze do celkové částky, která je povolena pro platby v hotovosti zvláštním právním předpisem.

§ 271 až 274 - zrušen

§ 275

Posečkání a splátky

(1) Za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9c)} může celní úřad kromě odkladu platby povolit na písemnou žádost také posečkání nebo splátky.

(2) Celní úřad povolí posečkání nebo splátky pouze tehdy, zajistí-li žadatel celní dluh. Celní úřad však nemusí zajištění celního dluhu vyžadovat, byla-li by zajištěním celního dluhu vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by zajištění celního dluhu vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(3) Za dobu posečkání nebo splátek zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní úřad úrok předepíše za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do 8 dnů ode dne doručení platebního výměru. Úrok se nepředepíše, činí-li méně než 100 Kč nebo byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

§ 276

(1) Nezaplatí-li dlužník vyměřenou částku cla ve lhůtě splatnosti, celní úřad

- a) učiní bez zbytečného odkladu všechna opatření, která považuje za potřebná, včetně vymáhání nedoplatku, aby zajistil zaplacení této částky cla, a
- b) předepíše úrok z prodlení postupem podle zvláštního právního předpisu.^{9d)}

(2) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nepředepíše,

- a) byla-li by jeho vymáháním vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných nebo pokud by jeho vymáhání vedlo k hospodářskému zániku dlužníka, nebo
- b) činí-li méně než 100 Kč u jednoho případu.

(3) Celní úřad úrok z prodlení podle odstavce 1 písm. b) nemusí předepsat, byla-li dlužná částka zaplacena do 5 dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

§ 277 až 281 - zrušen

DÍL ČTVRTÝ

PROMLČENÍ PRÁVA VYMÁHAT NEDOPLATEK CLA A DANĚ

^{9c)} § 60 zákona č. 337/1992 sb.

^{9d)} § 63 zákona č. 337/1992 Sb.

§ 282

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a daně

(1) Právo vybrat a vymáhat nedoplatek cla a daně se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným.

(2) Bylo-li před uplynutím lhůty podle odstavce 1 celními orgány nebo dlužníkem zahájeno řízení nebo učiněn úkon, které směřují k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, běží lhůta podle odstavce 1 znovu od konce kalendářního roku, v němž bylo zahájeno řízení nebo učiněn úkon. Nedoplatky cla a daně lze však vymáhat nejpozději do 20 let od konce kalendářního roku, v němž počala běžet lhůta podle odstavce 1, s výjimkou nedoplatků cla a daně zajištěných podle odstavce 4.

(3) K promlčení se přihlédne pouze tehdy, je-li to dlužníkem namítáno a jen v rozsahu uplatňované námitky.

(4) Je-li nedoplatek cla a daně zajištěn zástavním právem na nemovitostech zápisem v příslušné evidenci, nelze do 30 let po tomto zápisu proti uplatnění zajištěného práva namítat promlčení nedoplatku. Ve stejné lhůtě nelze namítat promlčení nedoplatku cla a daně, který je zajištěn zástavním právem na věci movité.

(5) Úkonem k vymáhání nedoplatku cla a daně je také písemná upomínka o zaplacení cla a daně doručená dlužníkovi.

§ 283 až 284 - zrušen

DÍL PÁTÝ VRÁCENÍ CLA

§ 285

(1) Vrátil-li celní úřad clo nebo úrok z prodlení jím předepsaný v době splatnosti cla, není povinen platit úroky. Celní úřad však úrok zaplatí, jestliže

- a) nevrátil clo na základě rozhodnutí o jeho vrácení do 3 měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, nebo
- b) rozhodnutí, jímž se nepovoluje vrácení cla, bylo po podání odvolání zrušeno. Úrok se zaplatí ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

(2) Úroková sazba se rovná výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí. Pro výpočet úroku při použití diskontní úrokové sazby České národní banky se za rok považuje 365 dní.

§ 286 až 292 – zrušen

HLAVA ČTRNÁCTÁ

CELNÍ PŘESTUPKY A CELNÍ DELIKTY

DÍL PRVNÍ

PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ

§ 293

(1) Celní předpisy^{9e)} poruší ten, kdo

- a) nezákonně doveze nebo vyveze zboží,
- b) uvede nesprávně údaje o zboží podléhajícím dohledu celních orgánů,^{1e)}
- c) způsobí, že mu bylo příslušným celním orgánem uděleno povolení na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- d) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů,
- e) nedodrží podmínky stanovené pro zboží
 1. propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením,^{9f)}
 2. propuštěné do režimu vývozu,^{9g)}
 3. propuštěné do volného oběhu^{9h)} s osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo se sníženou celní sazbou,
 4. zajištěné k projednání celního přestupku nebo celního deliktu,
 5. dočasně uskladněné,⁹ⁱ⁾
 6. umístěné ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu,^{9j)} nebo
 7. pro které bylo zřízeno zástavní právo,
- f) nezákonně odejme zboží dohledu celních orgánů^{1e)} nebo se tohoto odnětí zúčastní,
- g) padělá doklady o dováženém a vyváženém zboží nebo zboží v tranzitu,^{9k)}
- h) přechovává zboží uniklé dohledu celních orgánů,^{1e)}
- i) poruší celní závěry,
- j) uvede nesprávné nebo nepravdivé údaje v žádosti předložené celnímu orgánu anebo předloží s touto žádostí nepravé, pozměněné nebo padělané doklady nebo jiné písemnosti,
- k) uvede nesprávné údaje v žádosti o osvědčení původu zboží nebo sám osvědčí původ zboží v rozporu s mezinárodní smlouvou,
- l) neuposlechne výzvy celního orgánu nebo celníka nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

(2) Celní závěrou se pro účely odstavce 1 rozumí zajištění totožnosti zboží nebo zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečetí, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do

^{9e)} Článek 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{9f)} Článek 84 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění

^{9g)} Články 161 a 162 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{9h)} Článek 79 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

⁹ⁱ⁾ Články 50 až 53 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{9j)} Článek 169 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

^{9k)} Články 91 a 163 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní zákoník Společenství, v platném znění

nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

(3) Nezákonným dovozem a vývozem zboží se pro účely odstavce 1 rozumí dovoz a vývoz zboží uskutečněný v rozporu s ustanoveními zvláštního právního předpisu.⁹¹⁾

DÍL DRUHÝ CELNÍ PŘESTUPKY

§ 294

CELNÍ PŘESTUPEK

(1) Celním přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293, nejde-li o trestný čin.

(2) K odpovědnosti za celní přestupek postačí zavinění z nedbalosti.

(3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

§ 295

Sankce

(1) Za celní přestupek lze uložit tyto sankce

- a) napomenutí,
- b) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- c) propadnutí zboží.

(2) Za celní přestupek uvedený v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu do 100 000 Kč a za celní přestupek podle § 293 písm. g) až l) pokutu do 50 000 Kč.

(3) V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5000 Kč.

§ 296

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 296a

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní přestupek uložena sankce propadnutí zboží, lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže

- a) náleží pachateli, kterého nelze za celní přestupek stíhat, nebo
- b) nenáleží pachateli celního přestupku nebo mu nenáleží zcela a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) Rozhodnout o tom, že se zboží zabírá, lze také tehdy, není-li známa osoba, která porušila zákon některým ze způsobů uvedených v § 293.

⁹¹⁾ Články 38 až 41, 59 a 177 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

(3) O zabránění zboží nelze rozhodnout, jestliže od porušení tohoto zákona uplynulo šest let.

(4) Vlastníkem zabraněného zboží se stává stát.

§ 297

Místní příslušnost

(1) Celní přestupek projedná celní úřad, v jehož obvodu byl celní přestupek zjištěn, i když byl spáchán v obvodu jiného celního úřadu.

(2) Celní úřad příslušný k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnímu úřadu, v jehož obvodu osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

DÍL TŘETÍ

CELNÍ DELIKTY

§ 298

Celní delikt

(1) Celního deliktu se dopustí právnická osoba, která porušila nebo ohrozila zájem společnosti způsobem uvedeným v § 293.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy se za právnickou osobu považuje i fyzická osoba-podnikatel.

(3) Jestliže se právnická osoba dopustila více celních deliktů, které je příslušný projednávat týž celní úřad, projednávají se tyto delikty ve společném řízení.

§ 299

Sankce

(1) Za celní delikt lze uložit tyto sankce

- a) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- b) propadnutí zboží.

(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. a) až f) lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč a za porušení celních předpisů uvedených v § 293 písm. g) až l) až do výše 250 000 Kč.

(3) Sankci propadnutí zboží lze uložit samostatně nebo společně se sankcí pokuty.

(4) Za více celních deliktů téže právnické osoby projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na celní delikt nejpřísněji postižitelný.

(5) Sankce nebude uložena

- a) osobě, která učinila chybu v podaném celním prohlášení a prokázala, že učinila veškeré kroky potřebné k zajištění správných a přesných údajů, nebo
- b) jestliže k porušení celních předpisů došlo v důsledku vyšší moci, nehody nebo jiných okolností, které nemohla dotčená osoba ovlivnit, a tyto skutečnosti byly celním orgánům prokázány.

§ 300

Propadnutí zboží

(1) Propadnutí zboží lze vyslovit, jestliže zboží náleží právnické osobě, která se dopustila celního deliktu, a zboží

- a) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo
- b) bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží v nápadném nepoměru k povaze celního deliktu.

(3) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 301

Pokutu podle § 299 nebo propadnutí zboží podle § 300 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se celní úřad příslušný k projednání celního deliktu dozvěděl o tom, že tato osoba porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 302

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní delikt je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 303

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní delikt uložena sankce propadnutí zboží uvedeného v § 300 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže nenáleží pachateli celního deliktu nebo není známa osoba, která porušila zákon některým ze způsobů uvedených v § 293 a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabrání zboží nelze rozhodnout, jestliže od porušení tohoto zákona uplynulo šest let. Ustanovení § 300 odst. 2 platí obdobně.

(3) Vlastníkem zabraného zboží se stává stát.

§ 304

Místní příslušnost

(1) Celní delikt projedná celní úřad, v jehož obvodu má příslušná osoba sídlo nebo bydliště.

(2) Nemá-li tato osoba sídlo nebo bydliště v tuzemsku, projedná celní delikt celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt spáchán, nebo celní úřad, v jehož obvodu byl celní delikt zjištěn.

HLAVA PATNÁCTÁ CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO

§ 305

(1) Celní zástavní právo slouží k zajištění pohledávky pro případ, že celní dluh, který jí odpovídá, nebude řádně a včas splněn s tím, že v tomto případě lze dosáhnout uspokojení ze zástavy.

(2) Zástavou je dovážené zboží, které není zbožím pocházejícím z Evropských společenství. Celní zástavní právo vzniká v okamžiku vstupu zástavy na území Evropských společenství.

(3) Celní orgány mohou zástavu do doby, než bude celní dluh splněn nebo zajištěn v plné výši, zajistit, a to bez ohledu na práva třetích osob. Za zajištění zástavy se považuje rovněž rozhodnutí celních orgánů, kterým uloží osobě, která zástavu drží, že ji nesmí používat, prodávat nebo s ní jiným způsobem nakládat.

(4) Celní zástavní právo zaniká zánikem zajištěné pohledávky; promlčením zajištěné pohledávky však celní zástavní právo nezaniká. Celní zástavní právo zaniká i zánikem zástavy nebo zajištěním celního dluhu v plné výši.

(5) Pro realizaci celní zástavy se použije ustanovení § 313 odst. 1 obdobně.

§ 306 až 308 - zrušen

HLAVA ŠESTNÁCTÁ ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ ZAJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 309

(1) Celní úřad může k projednání celního přestupku nebo celního deliktu zajistit zboží, o kterém lze důvodně předpokládat, že

- a) bylo ke spáchání celního přestupku užito nebo určeno, anebo bylo celním přestupkem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním přestupkem získané, nebo
- b) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Celní úřad může zajistit zboží podle odstavce 1 bez ohledu na práva třetích osob.

§ 310

(1) Celní úřad vydá o zajištění zboží rozhodnutí a doručí je osobě, které bylo zboží zajištěno. Proti rozhodnutí o zajištění zboží se může osoba, které bylo zboží zajištěno, odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby, již se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno, nebude-li pokuta zaplácena.

(3) Zboží, které lze podle § 309 zajistit, může celní úřad ponechat osobě a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 311

(1) Osoba, které bylo doručeno rozhodnutí o zajištění zboží, je povinna toto zboží celnímu úřadu vydat.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnímu úřadu vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví úřední záznam, v němž se uvede též popis zboží. Osobě, která zboží vydala, nebo které bylo zboží odňato, vystaví celní úřad potvrzení o vydání nebo odnětí zboží.

§ 312

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabrání v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, vrátí se osobě, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží, které není k dalšímu řízení již třeba, a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabrání v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 313, jiná osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, a celní orgán má pochybnosti o tom, zda tato osoba je vlastníkem zboží, nebo má-li celní orgán pochybnosti o tom, zda osoba, které bylo zboží zajištěno, je jeho vlastníkem, nevydá celní orgán zboží a odkáže tyto osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.

DÍL DRUHÝ PRODEJ ZBOŽÍ

§ 313

(1) Celní úřad může prodat zboží zajištěné podle § 309 odst. 1, u něhož nebylo vysloveno propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráněno, na úhradu pokuty, uložené za celní přestupek nebo za celní delikt, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(2) Celní úřad může zboží podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata zajištěná podle § 309 odst. 1 ihned prodat.

§ 314

(1) Celní úřad prodá zboží zpravidla v dražbě. Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

(2) Umožňují-li zvláštní právní předpisy^{10a)} celnímu úřadu prodat zboží, postupuje celní úřad při jeho prodeji podle odstavce 1.

(3) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodá celní úřad osobám, způsobilým podle právních předpisů k nakládání s prodávaným druhem zboží.

(4) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celní úřad způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 315

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů. Zbytek výtěžku vyplatí celní úřad oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

¹⁰⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

^{10a)} Například článek 75 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

(2) Uplatní-li třetí osoba do tří let po prodeji zboží u celního úřadu nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celní úřad tuto osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba, které bylo zboží zajištěno.

§ 316

(1) Celní úřad je oprávněn prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

- a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích nebo v řízení konaném o celních deliktech,
- b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestních činech spáchaných při dovozu, vývozu a tranzitu zboží,
- c) které deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Při prodeji zboží uvedeného v odstavci 1 se použijí ustanovení § 313 až 315 obdobně.

HLAVA SEDMNÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 317

Nemůže-li být clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v české měně, mohou celní orgány na jejich úhradu přijímat i zahraniční měnu. K přepočtu zahraniční měny na české koruny se použije kursu devizového trhu České národní banky platného v okamžiku, kdy je úhrada prováděna.

§ 318

Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení odchylná od tohoto zákona nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.

§ 319

Statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr a zpracování statistických informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení, anebo o vybraných výrobcích, u kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební dani.

(2) Formu, obsah a náležitosti dokladu pro statistické účely, jakož i rozsah údajů pro vedení statistiky, stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou.

(3) Celní orgány zabezpečují sběr, zpracování a následnou kontrolu údajů o zboží v rámci obchodu uvnitř Společenství mezi Českou republikou a ostatními členskými státy Evropské unie způsobem a formou předepsanou zvláštním právním předpisem^{10b)} a prováděcími předpisy k němu.

(4) Obchodem uvnitř Společenství se pro účely tohoto zákona rozumí pohyb zboží mezi Českou republikou a jiným členským státem Evropské unie za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.^{10b)}

^{10b)} Nařízení Rady (EHS) č. 3330/91 o statistice obchodu se zbožím mezi členskými státy, v platném znění.

(5) Celní orgány jsou oprávněny využít údaje získané podle odstavce 3 pro kontrolu plnění daňových povinností, a to v součinnosti s příslušnými územními finančními orgány, a poskytují je pro statistické účely.

(6) Osoba, která má sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky, je povinna sdělit celnímu úřadu pravdivé údaje o obchodu uvnitř Společenství podle odstavců 3 a 4 způsobem a s použitím dokladu, který stanoví Český statistický úřad a ministerstvo vyhláškou, a poskytnout celnímu úřadu potřebnou součinnost.

(7) Neplní-li osoba povinnosti podle odstavce 6, je celní úřad oprávněn uložit jí pokutu až do výše 1 000 000 Kč v řízení podle § 320 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

§ 320

(1) Nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány

- a) ve věcech přestupků obecné předpisy o přestupcích,^{5d)}
- b) obecné předpisy o správním řízení,^{5c)} jde-li o řízení ve věcech:
 - 1. celních a jiných správních deliktů,
 - 2. zajištění zboží a věcí pro řízení o přestupcích a deliktech,
 - 3. povolení nebo odnětí povolení být ručitelem a vydávat celní a ručící dokumenty podle mezinárodní smlouvy,
 - 4. vyloučení osob z provozování přepravy na podkladě karnetu TIR,
 - 5. povolení nebo odnětí povolení k zajištění celního dluhu,
 - 6. povolení nebo odnětí povolení nezajišťovat celní dluh,
 - 7. vydání osvědčení o původu zboží a povolení schváleného vývozce při osvědčování původu zboží a zrušení těchto povolení a osvědčení,
 - 8. vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti,
 - 9. povolení nebo odnětí povolení k použití režimu s ekonomickými účinky a k provozování celního skladu, povolení změn v těchto povoleních a prodloužení jejich platnosti,
 - 10. schválení dočasného skladu a stanovení podmínek k dočasnému uskladnění zboží,
 - 11. povolení zjednodušeného postupu včetně místního řízení a odnětí tohoto povolení,
- c) v ostatních věcech obecné předpisy o správě daní a poplatků.¹¹⁾

(2) Vznikla-li povinnost zaplatit clo nebo daň jinak než propuštěním zboží do příslušného celního režimu, je místně příslušným k vyměření cla a daně celní úřad, který rozhodné skutečnosti zjistil jako první.

(3) Celní prohlášení na propuštění zboží do režimu volného oběhu nebo režimu vývozu lze podat u kteréhokoliv celního úřadu, nestanoví-li zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva jinak.

(4) K vyřízení žádosti o zničení zboží pod dohledem celních orgánů nebo žádosti o přenechání zboží ve prospěch státu je místně příslušný celní úřad, u něhož byla žádost podána a zboží předloženo. K vyřízení žádosti o umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu se nachází svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad.

¹¹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(5) K vyřízení žádosti o prominutí nebo vrácení cla je místně příslušný celní úřad, který clo vyměřil nebo vybral, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(6) K vyřízení žádosti o povolení odkladu platby cla, posečkání nebo splátek cla je místně příslušný celní úřad, který clo vyměřil.

(7) K propuštění zboží do režimu s ekonomickým účinkem je místně příslušný celní úřad, který je uveden v povolení k použití tohoto režimu nebo je v tomto povolení označen jako propouštějící celní úřad.

(8) K vyřízení žádosti o udělení povolení na globální zajištění celního dluhu pro režim tranzitu a žádosti o udělení povolení nezajišťovat celní dluh v režimu tranzitu je příslušné kterékoli celní ředitelství.

(9) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu podle jiných ustanovení tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona,¹¹⁾ je místně příslušný Celní úřad Praha 1.

(10) Odvolací orgán v rozhodnutí, kterým se zamítá odvolání proti rozhodnutí, uvede také lhůtu, ve které je možno podat soudu žalobu o přezkoumání tohoto rozhodnutí.

§ 321 - zrušen

Rozhodnutí o povolení režimu

§ 322

Není-li tímto zákonem nebo jiným zákonem stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních orgánů odkladný účinek. Odvolání proti rozhodnutí o celním deliktu má vždy odkladný účinek. Celní orgány mohou povolit odkladný účinek podaného odvolání způsobem a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

§ 322a

(1) Osoba může požádat celní orgán, který povolení vydal, o prodloužení platnosti povolení nebo o provedení změn ve vydaném povolení, a to bez ohledu na právní moc rozhodnutí, kterým bylo povolení uděleno, jde-li o

- a) ručitele u globální záruky nebo individuální záruky s použitím záručního dokladu,
- b) uživatele globální záruky,
- c) schváleného odesílatele nebo schváleného příjemce,^{10c)}
- d) osobu, které bylo uděleno povolení nezajišťovat celní dluh.^{10d)}

(2) Žádost se podává písemně a obsahuje

- a) přesné označení povolení, kterého se žádost týká,
- b) návrh požadované změny v povolení nebo nové lhůty platnosti povolení,
- c) skutečnosti odůvodňující navrhované změny a označení připojených dokladů, které tyto skutečnosti osvědčují.

(3) Celní orgán žádosti podle odstavců 1 a 2 vyhoví tehdy, jestliže

^{10c)} Článek 94 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní zákoník Společenství, v platném znění

^{10d)} Články 398 až 408a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

- a) požadovaná změna není v rozporu s účelem zajištění celního dluhu a nespočívá ve změně ručitelského vztahu,
- b) se tím neztíží řádné provádění příslušných režimů.

(4) Vyhoví-li celní orgán žádosti podle odstavců 1 a 2, vydá rozhodnutí,

- a) jímž se prodlužuje lhůta platnosti povolení, byla-li tato lhůta časově omezena, nebo
- b) ve kterém uvede, jakým způsobem se původní povolení mění.

§ 323

Při dovozu zboží, které nepodléhá clu, se pro vznik daňové povinnosti má za to, že celní dluh za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.

§ 323a

Nevztahuje-li se opravované rozhodnutí k nedoplatku, lze zřejmou nesprávnost tohoto rozhodnutí opravit ve lhůtě 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

§ 324

Rozhodování o přidělení celně schváleného určení se řídí právními předpisy účinnými v době přijetí celního prohlášení nebo žádosti.

§ 325

Pokud celní orgány vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů, a pokud tyto předpisy nestanoví jinak, mají stejná práva a povinnosti jako při jimi prováděném dohledu. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které tomuto dohledu podléhají.

§ 326

(1) Práva a povinnosti Ústřední celní správy a Celního ředitelství pro Českou republiku přecházejí na Generální ředitelství cel. Práva a povinnosti celnic přecházejí na oblastní celní úřady, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto celnice své sídlo.

(2) Práva a povinnosti Ústřední celní správy z pracovněprávních vztahů přecházejí na Generální ředitelství cel.

(3) Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celnice, rozumí se tím celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu celní ředitelství, rozumí se tím oblastní celní úřad. Pokud se v právních předpisech užívá pojmu Ústřední celní správa, rozumí se tím Generální ředitelství cel.

§ 327

Hodnosti příslušníků celní správy dosažené podle dosavadních předpisů se považují za hodnosti celníků podle tohoto zákona.

§ 328

Zrušuje se s platností pro Českou republiku:

1. celní zákon č.44/1974 Sb., ve znění zákona č.117/1983 Sb., zákona č.5/1991 Sb., a zákona č.217/1992 Sb.,
2. zákon č.117/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č.44/1974 Sb.,
3. zákon č.5/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č.44/1974 Sb., ve znění zákona č.117/1983 Sb.,

4. zákon č.217/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje celní zákon č.44/1974 Sb., ve znění zákona č.117/1983 Sb., a zákona č.5/1991 Sb.,
5. § 2, 3 a 4 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č.525/1991 Sb., kterým se vydává celní sazebník,
6. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.38/1991 Sb., kterou se vyhláší seznam celnic, celních odboček a územních obvodů celnic a vymezuje celní pohraniční pásmo,
7. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č.397/1991 Sb. a vyhlášky č.287/1992 Sb.,
8. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.397/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č.43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon,
9. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice, ve znění vyhlášky č.289/1992 Sb.,
10. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.287/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č.43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č.397/1991 Sb.,
11. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.288/1992 Sb., o úplném osvobození zboží dováženého do záznamního oběhu v tuzemsku za účelem dočasného použití od dovozního cla,
12. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č.289/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č.505/1991 Sb., o formě, obsahu a náležitostech návrhu na celní řízení a o celní statistice.

§ 329

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1.ledna 1993, s výjimkou § 328 bodů 6 až 12, které nabývají účinnosti dnem 1.března 1993.

Zákon č. 113/1997 Sb.

Čl. VI

1. Celníci, kteří jsou ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru podle dosavadních předpisů, se považují za celníky ve služebním poměru. Jestliže celník do dvou měsíců po nabytí účinnosti tohoto zákona nesloží služební přísahu, služební poměr zaniká.

2. Za složení služební přísahy podle odstavce 1 se považuje složení přísahy podle dosavadních předpisů, jestliže do dvou měsíců po nabytí účinnosti tohoto zákona celník svým podpisem potvrdí text přísahy podle tohoto zákona.

3. Celníkovi se do doby trvání služebního poměru rozhodné pro přiznání nároků vyplývajících ze služebního poměru započítávají doby, pokud byly započteny podle dosavadních předpisů pro pracovní poměr s výjimkou doby pro přiznání odchodného, která počíná běžet dnem vzniku služebního poměru podle tohoto zákona.

4. Pokud se v právních předpisech používá pojem oblastní celní úřad, rozumí se tím celní ředitelství. Pokud se v právních předpisech používá pojmu Ústřední celní správa, rozumí se tím ministerstvo.

5. Práva a povinnosti oblastních celních úřadů přecházejí na celní ředitelství, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona tyto oblastní celní úřady své sídlo.

Práva a povinnosti zrušených celních úřadů přecházejí na celní úřady, v jejichž územním obvodu měly ke dni účinnosti tohoto zákona zrušené celní úřady své sídlo.

6. Na řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona se užití ustanovení předpisů platných před tímto dnem.

7. Zrušují se:

- a) Nařízení vlády č. 225/1994 Sb., kterým se stanovují celní přechody, na nichž provádějí kontrolu cestovních dokladů celní úřady.
- b) Vyhláška Ministerstva financí č. 135/1995 Sb., o zařazení funkcí v celní správě do ozbrojené složky v celní správě.

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1997.

Zákon č. 1/2002 Sb.

Čl. II.

1. Práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení nezajišťovat celní dluh vydaných Ministerstvem financí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

2. Práva a povinnosti z rozhodnutí celního úřadu o povolení k použití režimu s ekonomickými účinky nebo k provozování celního skladu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

3. Práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení zajišťovat globálně celní dluh u jiných operací než režimu tranzitu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají dnem 1. října 2002.

4. Rozhodnutí o povolení zajišťovat celní dluh paušální zárukou vydaná Ministerstvem financí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za povolení zajišťovat celní dluh individuální zárukou s použitím záručního dokladu.

5. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona s výjimkou řízení o celních deliktech, která se dokončí podle dosavadních předpisů.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002 s výjimkou čl. I bodů 43, 45 až 51, 56 a 57, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Pozn.: zákon vyhlášen dnem 4. ledna 2002.

Zákon č. 187/2004 Sb.

Přechodná a závěrečná ustanovení

Čl. II

1. Bylo-li celní prohlášení přijato nebo byla-li žádost o přidělení celně schváleného určení přijata přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Bylo-li celní prohlášení přijato nebo byla-li žádost o přidělení celně schváleného určení přijata dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, řízení se dokončí podle tohoto zákona a dalších právních předpisů platných a účinných v den přijetí celního prohlášení nebo žádosti.

2. Jiná řízení než uvedená v bodu 1, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebyla dokončena do dne nabytí jeho účinnosti, se dokončí podle tohoto zákona a dalších právních předpisů platných a účinných v den nabytí účinnosti tohoto zákona s výjimkou řízení o celních deliktech, která se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají práva a povinnosti z rozhodnutí o povolení nezajišťovat celní dluh, které bylo vydáno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pro jiné operace, než je režim tranzitu.

4. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají práva a povinnosti ze závazných informací o sazebním zařazení zboží a o původu zboží, jestliže byly tyto informace vydány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se povolení nezajišťovat celní dluh v národním tranzitu považují za povolení nezajišťovat celní dluh ve vnitřním tranzitu v rámci Evropských společenství.

Čl. III

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

Čl. IV

Účinnost

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

2. § 12, 13, § 15 až 18, § 19a a 19b celního zákona, ve znění pozdějších předpisů, pozbývají platnosti dnem ►**M4** nabytí účinnosti zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ◀.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

OBSAH

HLAVA PRVNÍ	ÚČEL A CÍL ZÁKONA	§ 1
HLAVA DRUHÁ	ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ A SLUŽEBNÍ POMĚR CELNÍKA	§ 4a a 4b, § 12 až 22
HLAVA TŘETÍ	POVINNOSTI,OPRÁVNĚNÍ A PROSTŘEDKY CELNÍKA	
DÍL PRVNÍ	POVINNOSTI CELNÍKA	§ 23 až 29a
DÍL DRUHÝ	OPRÁVNĚNÍ CELNÍKA	§ 30 až 37
DÍL TŘETÍ	OPRÁVNĚNÍ K POUŽITÍ OPERATIVNĚ PÁTRACÍCH PROSTŘEDKŮ	§ 37a až 37d
DÍL ČTVRTÝ	POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ A ZBRANĚ CELNÍKEM	§ 38 až 43
DÍL PÁTÝ	POVINNOST POSKYTNOUT POMOC	§ 44
HLAVA ČTVRTÁ	NÁHRADA ŠKODY	§ 45
HLAVA PÁTÁ	DOHLED A JEHO VYKONÁVÁNÍ	
DÍL DRUHÝ	DOHLED A JEHO VYKONÁVÁNÍ	§ 48 až 52
HLAVA OSMÁ	DOVOZ A VÝVOZ ZBOŽÍ	
DÍL TŘETÍ	ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU	§ 84
HLAVA DEVÁTÁ	CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ	
DÍL DRUHÝ	ŘÍZENÍ O PŘIDĚLENÍ CELNĚ SCHVÁLENÉHO URČENÍ	§ 102 až 104
DÍL TŘETÍ	CELNÍ PROHLÁŠENÍ	
<i>Oddíl první</i>	<i>Doplňující náležitosti celního prohlášení</i>	§ 105
DÍL SEDMÝ	KONTROLA PO PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ	§ 127
HLAVA DESÁTÁ	CELNÍ REŽIMY	
DÍL DRUHÝ	REŽIMY S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD CLA A REŽIMY S EKONOMICKÝM ÚČINKEM	
<i>Oddíl první</i>	<i>Společná ustanovení pro více režimů</i>	§ 135 až 135b
HLAVA DVANÁCTÁ	ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ	
DÍL PRVNÍ	PŘENECHÁNÍ ZBOŽÍ VE PROSPĚCH STÁTU	§ 233
DÍL TŘETÍ	OSVOBOZENÍ OD CLA	§ 237 až 237h

HLAVA TŘINÁCTÁ	CELNÍ DLUH	
DÍL DRUHÝ	ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU S VÝJIMKOU TRANZITNÍCH OPERACÍ	§ 254 až 260I
DÍL TŘETÍ	ZAPLACENÍ CLA A DANÍ A ULEHČENÍ PLATBY	§ 270 až 276
DÍL ČTVRTÝ	PROMLČENÍ PRÁVA VYMÁHAT NEDOPLATEK CLA A DANĚ	§ 282
DÍL PÁTÝ	VRÁCENÍ CLA	§ 285
HLAVA ČTRNÁCTÁ	CELNÍ PŘESTUPKY A CELNÍ DELIKTY	
DÍL PRVNÍ	PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ	§ 293
DÍL DRUHÝ	CELNÍ PŘESTUPKY	§ 294 až 297
DÍL TŘETÍ	CELNÍ DELIKTY	§ 298 až 304
HLAVA PATNÁCTÁ	CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO	§ 305
HLAVA ŠESNÁCTÁ	ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ	
DÍL PRVNÍ	ZAJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ	§ 309 až 312
DÍL DRUHÝ	PRODEJ ZBOŽÍ	§ 313 až 316
HLAVA SEDMNÁCTÁ	USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ	§ 317 až 329